UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

1867 1967 1867 1967

20
ЛИПНЯ, 1967
Число
No. 29
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
JJULY 20, 1967

Совєтська флота залишиться в Суєзі

З Каїра подали, що совєтська военна фльота дістане запрошення єгипетського уряду залишитися необмежений час у гирлі Суєзького канала. Це є 50 миль від місця, де відновилися бої між Ізраїлем і Єгиптом.

Вісім совєтських кораблів, включаючи літаконосець з ракетами і крулзер, стоять у Порт Саїд, в північному кінці канала, і чотири кораблі стоять в Александрії. Фльота прибула нібби на тиждень, щоб показати совєтський прапор, а на ділі, щоб підсилити воєнну гарячку в арабів і продемонструвати проти американської фльоти на Середземному морі.

Хрущов сумний, самітний

Американський журнал "Перейд" приніс дещо з інформацій про життя у одноманітному совєтського прем'єра Нікіти Хрущова. Автор статті, Джес Горкін, каже, що він дістав інформації від совєтського репортера, якого імени не подав.

Хрущов живе в домі з чотирма спальними кімнатами, 15 миль на південний схід від Москви. Дім стоїть на семнакровій площі, обведеній дротами, поруч дев'яти інших будинків. Хрущов і його жінка Ніна мають дві служащі, двох кухарів, городника, двох шоферів — усі платні урядом і певно члени секретної поліції. Як пенсіонник він дістає 550 рублів місячно.

"Життя Хрущова сумне й одноманітне. Він зустрічає мало людей крім найближчої родини. Часом давній приятель зайде потоворити, однак усі його колишні колеги, хоч живуть близько, сторонять від того політичного прокаженого".

Хочуть річної платні

Юнайтед Авто Воркерс в Америці натаврували систему годинної заплати за працю "недемократичною, несправедливою й перестарілою", і зажадали, щоб автомобільна індустрія поставила фабричних робітників на річну платню.

Юнійний президент Валтер Рутер поставив домагання "гарантованого прибутку і системи місячної платні" покинцо корпорації Дженерал Моторс і корпорації Крайслер, третій з трьох великих компаній. Юнійний провід цього літа має відновити контракт з Крайслером.

ОХОРОНЯЮТЬ КРАМНИЦЮ — Поліція в Нюарку береже лікерну крамницю, зруйновану грабіжниками.

ЗАВОРУШЕННЯ НЕГРІВ У НЮАРКУ

Найновіше й найсильніше з досьогочасних заворушень, негритянської черні в Злучених Державах вибухло в місті Нюарку і тривало чотири дні. Заворушення викликав комітет боротьби за рівноправність негрів, однак ці заворушення не мали політичного характеру, а розбишацько-грабіжницький характер.

Багатотисячні маси розбивали й грабили крамниці з поживою та іншим товаром і склади з алькогольними напитками. Вечорами й ночами до білого дня негри під'їздили з візками та мішками, били виставові вікна й винищували крамницю за крамницею.

Черінь лищила авта на вулицях і підпалила кілька будинків. Заколотники стріляли до поліції, кидали на неї камінням, пляшками й запальними пляшками з газоліною.

Заворушення прийняли характер відкритого бунту — сказав стейтовий губернатор Ричард Гюз. Міська поліція (1,400 мужа) не мала сили, щоб привернути спокій, і губернатор проголосив виняткий стан та покликав 5,000 війська на допомогу поліції. Військо і поліція дістали право стріляти в самооборині.

Заворушення охопили третину 400,000-го міста, передусім негритянську дільницю, і тривали від середи до неділі. Загальний підрахунок: убитих 23, в тому двох білих; поранених 1,100, арештованих понад 1,600, матеріяльна шкода, понад $7.000,000. Губернатор Гюз сказав, що не буде загальної амнестії. Винні будуть покарані.

Більше війська для В'єтнаму

Президент Джансон і його високі міліторні дорадники проголосили, що генерал Вестморленд дістане стільки війська для В'єтнаму, скільки буде потребувати. Південний В'єтнам збільшить число свого війська.

Після дводенних нарад у Білому домі вони вирішили, що для збільшення військових сил у В'єтнамі не буде треба покликати резерви, ні збільшити число новобранців або продовжити час служби понад один рік, як тепер є.

Вестморленд не сказав, скільки він потребує підкріплень понад тепер дозволене число 480,000. Підкріплення прибудуть протягом трьох місяців.

Секретар оборони Мекнемара сказав, що в'єтнамські сили будуть поважно збільшені, а також вірить, що альянти — Австралія, Нова Зеляндія, Південна Корея і Філіппіни також ще пішлють більше війська на военний терен. Вони разом мають 54,000 війська у В'єтнамі. Південний В'єтнам має 600,000 війська, в тому 300,000 регулярного.

Комісія перемир'я ОН над Суєзом

Рада Безпеки ОН уповажнила ген. О. Булла, норвезького голову організації ОН для нагляду над перемир'ям на Середньому Сході, щоб виготовив плян з Єгиптом і Ізраїлем для стаціонування обсерваторів ОН на території Суєзького каналу.

Був зустріч в середу в Тел Авів з представниками ізраїльської армії, а з четвер в Каїрі з представником єгипетської армії.

Обсерваторами ОН є представники Швеції, Фінляндії, Бірми і Франції.

Канада не має представників у міжнародній комісії ОН. Арабські держави заявилися проти канадських представників, дарма, що Канада побивалася найбільше за комісією перемир'я, а прем'єр Пірсон обіцяв спровадити 30,000 арабських утікачів до Канади.

Залізничий страйк у Злучених Державах

Страйк машиністів зупинив у неділю рух на американських залізницях. Президент Джансон, після нарад з конгресовими провідниками, заповів негайну акцію. Сподіваються, що конгрес схвалить законодавство, що подиктує угоду на один рік у справі підвишки платні.

Сорвейор упав на Місяць

Американці випустили 2,290-фунтовий апарат до Місяця і в неділю вночі він упав на нерівний терен та мабуть розбився. Сорвейор IV — так назвали апарат — не передав сигналів. Він був затяжкий, щоб сповільнити рух, коли наближався до Місяця зі скорістю 5,800 миль на годину.

Докладне виправдання

Совєтські бюрократи в Москві забули найголовніше, коли сказали, що Р. А. Левіт не прийшов до праці три дні, і пробували позбавити його зайняття.

Левіт, працівник у шкільній бібліотеці, не мав великого клопоту, щоб виграти справу в суді.

Три дні були 29, 30 і 31 лютого.

Помер Гі Фавро

В Монтреалі помер 50-літній Гі Фавро, давніше міністер справедливости, опісля президент привів кавінет в ліберальним уряді прем'єра Пірсона, а від квітня ц.р. суддя найвищого суду Квебеку. Його вважали провідником французького крила в ліберальній партії.

Нема надії на багатий урожай

Прерійні провінції потерпіли від посухи

Висока температура, брак дощів і вітри на протязі минулих двох тижнів знівечили надії на багатий урожай у всіх трьох прерійних провінціях.

Стан ще не критичний, але може бути в кількох найближчих днях, якщо висока температура буде тривати далі і не буде дощу. Таку оцінку зробили збіжжеві кола в Калгарі і Вінніпегу.

Юнайтед Грейн Гроверс сказали, що обналювання збіжжя є тепер загальне в південно-західній Манітобі, майже усюди в Саскачевані, у східних частинах південної Альберти і на північному бльоку. Ці полоси нормально продукують 75 проц. прерійної пшениці.

Юнайтед Грейн Гроверс кажуть, що не можна сподіватись навіть такого врожаю, як був пересічний в минулих десяти роках, 580 мільйонів бушлів, якщо не впадуть багаті дощі по кінець цього тижня. Минулого року збір пшениці в прерійних провінціях був рекордовий, 840 мільйонів бушлів.

В Альберті південна частина потерпіла найбільше через брак дощу. Північна половина провінції стоїть краще завдяки дощам, що впали останньо тут і там і поправили засіви в місцях, де бракувало вогкости від раннього весни. Однак засіви скоро будуть потребувати більше вогкости.

Пошкодження від градів покищо малі, однак прерії входять у небезпечний період, в якому гради роблять шкоди найбільше.

Секретна кампанія Діфенбейкера?

Провідник опозиції Діфенбейкер натякнув у Калгарі, що він може бути кандидатом на провідника партії на осінній конвенції в Торонто.

Дифенбейкер відмовляється дати пряму відповідь репортерам. На запит, чи його поїздку по Канаді, позірно вакаційну, можна вважати передкампанійною поїздкою, він відповів: "Я сказав би, що це припущення, як і багато інших припущень, може бути о-

перте на факті".

"Я справді тільки зустрічаю людей, це все", сказав Діфенбейкер. "Люблю обертатися між людьми. Їжджу по краю, щоб побачити, що там діється".

Він був на стемпіді в Калгарі, почім вихав до Гат Спрінґс у Бр. Колюмбії, а далі відвідає Ванкувер і Вікторію і вернеться до Саскачевану на відкриття греблі Гардінера. Озеро поза греблею названо іменем Діфенбейкера.

Більше безробітних на ринку праці

За офіційною статистикою, число зареєстрованих безробітних у Канаді виносить 3.7% всеї робочої сили. В червні минулого року було безробітних 230,000 мужчин і жінок, цього року 292,000.

Затруднення в Канаді зросло в червні на 158,000, однак це був сезонозий наплив студентів до праці.

У травні шукало праці 78,000 хлопців і дівчат у віці від 14 до 19 років, в червні це число зросло на 111,000.

Безробітні особи у віці від 20 до 64 років мали більше щастя знайти працю в червні. Це число змалило на 174,000 з 218,000, однак навіть це полішення було менш як кормальне.

Загалом, більше мужчин і жінок шукало праці впродовж червня, ніж в котрому році від 1963 р.

Утікачі про жорстокості в Конго

До Атен привіз літак 82 европейських утікачів з Букаву у східному Конго. Вони розказують про убивства, знасилування білих жінок і втечу на волю.

Утікачі, включаючи жінки, дітей і священиків, прибули на бельгійському літаку з сусідньої країни Рванди, куди вони втекли з Конга. З Атен літак відвіз їх до Бельгії.

Один з утікачів оповів, що 6 липня, дфь перед приходом конгольського урядового війська до Букаву, 40 американців — включаючи дипломатів, місіонерів і персонал Об'єднаних Націй — утекли до Рванди, дві милі від Букаву. Урядове військо кинулося шукати в Букаву за европейцями і стріляло в кого попало. Французький консуль в Букаву сказав, що військо знасилувало всім білих жінок і вбило 14 европейців.

Урядове військо зайняло також місто Кіпсгаза, яке захопили европейські наємники і взяли 50 білих заложників. Наємники втекли і на тому скінчилася революта в східному Конго.

Два літаки Червоного Хреста забрали 50 білих чужинців в тому 20 американських жінок і дітей, які були заложниками, й вивезли їх.

140 ТОНН ПОМІДОРІВ У РІКУ

Власники ярінових городів Марсилій вкинули 140 тонн свіжих помідорів у ріку й заробили на тому більше грошей, ніж коли б були їх продали. Помідори зародили і ринок був завалений. Гуртівники обервували їм по п'ять (американських) центів за 2.2 фунта (кілограм). Однак у ряд сказав їм зницити помідори й виплатив по 6 центів за кілограм.

КОМУНІСТИЧНІ НАРАДИ — В Будапешті 11 — 12 липня відбулися наради комуністичних провідників на яких обговорено справи Середнього Сходу. Стоять зліва доправа: Л. Брежнев, Янош Кадар (Мадярщина), прем'єр Косигін. Жінка є моїним перекладачем.

Громадянська війна в Нігерії

Військо федерального уряду Нігерії, після перемог над слабшим противником, іде на Енгу, столицю східної Нігерії, яка відколола ся й проголосила незалежність.

Ген. Говдон, голова військового уряду сказав, що завданням його армії є зайняти Енгу й захопити полк. Оджукву, голову незалежної східної Нігерії, названої Біяфра.

Британці, американці й европейці поспішно евакуюють 3,000 своїх громадян з республіки Біяфра.

ФРАНЦІЯ ОБІЦЯЄ ПІДТРИМКУ ДЛЯ ЄГИПТУ

В Каїрі відбулися паради президентів чотирьох арабських держав: Насера, сирійського президента Нуреддін Аттасі, іракського президента Абдул Рамана і алжирського президента Гуарі Бумедієн.

Вони накреслили плян спільної стратегії в конфлікті проти Ізраїлю, при обіцянці допомозі Франції і Росії.

В Будапешті скінчилися наради СССР і шести інших східноевропейських комуністичних держав. Спільний комунікат, який видано після нарад каже, що вони обіцяли дати "ще більше" міліторної, економічної і політичної допомоги арабським державам, до Канади.

МОЖНА И ТЕПЕР ЗАБЕЗПЕЧИТИ СЕБЕ В АЛБЕРТСЬКІМ ПЛЯНІ ЗДОРОВ'Я

Хоч Албертський Плян Здоров'я набув сили від 1 липня, мешканці Альберти ще тепер можуть записатися. Др Паул, директор медичного пляну каже, що багато людей є під враженим, що реєстрація замкнена від 1 липня. Однак кожний і кожна може записатися коли схоче, і кожні з пляну стають важні з хвилиною зголошення аплікації.

Докладніші інформації знайде читач в урядовім оголошенні Албертськ о г о Пляну Здоров'я в цьому числі "УВ".

Komotki bicmku

* **До Канади** приїхала на відвідини королева-мати Єлисавета. Вона відвідає провінції й виставку в Монтреалі.

* **500 людей** шукає в лісах коло Годсон Говп. Бр. Колюмбії, за 3½-літнім хлопцем, який пропав у п'ятницю і до понеділка не знайдено сліду по ньому.

* **Саскачеванські** фармери засіяли 19,670.000 акрів пшениці цього року. Це було б 1% більше як торік.

* **Урожай пшениці** в СССР є менший від рекордового прожаю в 1966 р., однак нових закупів в чужих державах, поза теперішніми зобов'язаннями не буде.

* **87 вя'знів** згоріло у в'язниці в Джей на Флориді. В'язні завели бійку між собою, серед бійки зламали газову руру, розбили флуоресцентову лямпу, з чого постав вогонь. Згоріло 37 в'язнів, в'язничні сторожі вирятували 14 в'язнів.

* **Коло 3,000,000** чілійських селян (в Південній Америці) скористають з земельної реформи, яку схвалив парлямент і підписав президент Фрей. Революційна аграрна реформа вивласнить землю великих власників і поділить між малоземельних. Закон також регулює продаж хліборобських продуктів.

* **Паризькі** поінформовані кола сказали, що президент де-Голь їде до Канади з місією заохотити квебенських французів до сепаратизму.

ВИЩІ ОПЛАТИ ЗА ПЕРЕВІЗ ЗБІЖЖЯ КОРАБЛЯМИ

Фрейтові оплати за перевіз канадського збіжжя океанськими кораблями пішли вгору наслідком замкнення Суєзького каналу і декотрих нафтопроводів на Середньому Сході.

Де-Голь їде посипим кораблем і в дорозі поступить на французькі острови Ст. П'єр і Мекелон на Атлянтійськім роми як топлива, через що тепер менше є кораблів для транспорту збіжжя. океані.

* **Єгипетське** військо в Семені втікає перед наступаючим королівським військом у сторону Червоного моря. Свого часу в Семені було 50,000 єгипетського війська, щоб підтримати республіканський (проєгипетський) режим. Скільки є тепер війська Насера в Семені, невідомо.

* **Зл. Держави** заоферували $1.670 в золоті північно-в'єтнамським селянам за кожного зістріленого американського летуна, якому поможуть утекти. Американські літаки скинули над Північним В'єтнамом 16 мільйонів золотистих летючок з оферто.

* **Бунт** в Конго скінчився з утечею військових наємників. Їх число подали на 180 до 200.

РІДНА МОВА І ДВОМОВНІСТЬ (2)

Пантелеймон КОВАЛІВ

Ще російський учений І. Срезневський писав, що українська мова — «одна з найбагатших мов сло в'я нських», що «вона навряд чи поступиться перед, наприклад, богемською (чеською) багатством слів і виразів, польською — мальовничістю, сербською — приємністю», що «ця мова поетична, музикальна, мальовни ч а ». Срезневський підкреслював те, що ми називаємо мовною своєрідністю. Цієї своєрідности української мови не приховують і радянські письменники й мовознавці, коли закликають до збереження «мовної своєрідности».

Так, наприклад, М. Бажан, який нібито дотримується принципу двомовности на Україні, як і взагалі всі культурні діячі, що бояться зійти з ґрунту офіційної настанови про «дві братні мови», у своїй промові на з'їзді Спілки письменників України (1959) сказав: «Треба зрозуміти, що не виявом, а, навпаки, принціжением братерства мов російської і української є знецінення мовної своєрідности, практика безхатенного ,суржика'» Ми знаємо, що деякі з радянських письменників і поетів, як М. Рильський, В. Антоненко-Давидович та інші, виступили в обороні рідної мови, в боротьбі з «суржиком». А це є доказом того, що все ж таки основи рідної мови обороняються від асиміляції і засмічення елементами російської мови, дарма що офіційно запроваджено рівнобіжне вивчення двох цих мов у школах УРСР.

Українські письменники на з'їзді 16—19 листопада 1966 доводили навіть, що на Україні українська мова упосліджена і не є державною мовою УРСР. А в зв'язку з цим секретар ЦК КПУ Петро Шелест говорив у своїй промові на цьому з'їзді, що українську мову треба «берегти і розвивати». На ці слова українська газета «Вільне слово» (Торонто, ч. 13, 1967) цілком слушно ставить питання: «А чому в ,суверенній' УССР треба берегти й розвивати українську мову й культуру? Чи хтось їм загрожує? Чи, наприклад, у Польщі, Болгарії хтось турбується таким питанням?» І далі зазначає: «Це зрозуміла річ у кожній суверенній державі. Нормально сам народ розвиває свою мову, а саме існування суверенної держави забезпечує і зберігає рідну мову».

Ці факти свідчать, з одного боку, про боротьбу на Україні з засміченістю «суржиками» і, з другого боку, про те, що сама політика двомовности призводить до цього засмічення. До революції на Україні взагалі не було ніякої літературної двомовности, бо українська літературна мова була під заборолою. Політика двомовности на Україні запанувала після революції, тобто у зв'язку з національною політикою СРСР. Дійсність показала, до чого ця політика довела: рівнобіжне вивчення двох мов у школі — російської й української, як нібито «двох рідних мов», спричинило калічення у дітей обох цих мов. Сталося те, проти чого застерігав М. Грушевський у зв'язку з фактами, що мали місце на Україні ще в передреволюційні часи, коли дитина не знала добре ні своєї рідної мови, бо вона її зовсім не вивчала, ні російської, яка була для неї чужою.

Звідси випливає висновок, що на Україні, де є своя національна українська мова, як рідна мова українського народу, — немає потреби запроваджувати принцип двомовности, який діє тільки на шкоду розвиткові української мови і культури. Українська мова має всі дані для того, щоб розвивалися за своїми власними законами, і, як знаряддя культури, щоб розвивати власну національну культуру.

Українська мова, як самобутня східньослов'янська мова, як державна мова, не має потреби в якійсь «братній» допомозі, бо ця «допомога» тільки гальмує її розвиток та розвиток української національної культури.

На тому ж з'їзді Спілки письменників України О. Гончар у своїй доповіді скажився на незадовільний стан викладання української мови. Він говорив, що її викладають гірше, ніж чужоземні мови. А це якраз свідчення того, що справа з готуванням учителів української мови стоїть дуже погано через огу, мабуть, двомовність, бо ж ніхим іншим не можна пояснити такий стан з українською мовою, як перевагою в цій двомовності російської мови над українською. Української мові придiляється мало уваги, що примушує навіть українських письменників бити на сполох, констатувати разючий факт руснфікації на Україні.

Коли зверталося увагу з боку туристів з-за кордону, які на вулицях Києва чули тільки російську мову, такий стан обгрунтовували різними «теоріями»: про «дві рідні мови», про «злиття мов» тощо. А деякі відносили українську мову до «селянської мови». І ця шкідлива практика застосовується у великих розмірах, як пише торонтський комуністичний часопис «Життя і слово» (12 грудня 1966), «навіть у дитячих садках та школах, особливо в середніх та вищих».

Тому й саме поняття двомовности в таких умовах є неприйнятним для України. Воно неприйнятне й з погляду наукового як схрещення різних сфер мислення-говоріння: полісемантизм ряду слів в одній мові часто й густо призводить до створення подібних рядів у другій, недвомовні носії якої в своєму спілкуванні не мають цих рядів і, натралюючи на неправильний ужиток, не можуть правильно зрозуміти того, що мав на думці двомовний автор.

В українській школі може вивчатися якась чужа мова, одна чи дві, без якої не можна обійтись; вона може робити деякий вплив на розвиток рідної мови, як наприклад, вплив латини на європейські мови, але вона не може підмяти рідної мови, калічити її «суржиками». Таке вивчення не має ніякого відношення до принципу двомовности, який може і повинен панувати лише в чужій країні, де живуть українці.

Згаданий уже письменник В. Антоненко-Давидович розповідає про такий разючий факт з відділу української школи в Києві, де вчаться його діти: «Мене вражає лексична убогість, коли вчителеві бракує слів на найпоширеніші в практиці поняття, і він навмання бере перше-ліпше російське слово або перекручує українське слово так, що воно не лізе ні в український тин, ні в російські ворота. Чуєш ,бомага' (замість ,папір'), ,з нової строчки' (замість ,з нового рядка'), ,треба прийняти міроприемства' (замість усім відомого ,треба вжити таких заходів') тощо. Про те, щоб збагатити свою мову яскравою народною приказкою або характерною ідіомою, — годі говорити».

Підготовляють з'їзд українських науковців

В час Світового конгресу вільних українців у Ню Йорку відбудеться теж дводенний з'їзд науковців.

Організаційний комітет з'їзду мав 30 червня в Ню Йорку чергове засідання, на якому вирішено ряд організаційних та підгото в ч и х справ. Намічено також програму з'їзду і тематику доповідей.

З'їзд науковців відбудеться в вівторок і середу, 14 і 15 листопада, в Українському інституті Америки в Ню Йорку.

Будуть два пленарні засідання: (1) «Українська національна революція та її висліди»; (2) «Завдання української науки у вільному світі». Щоб якнайбільш ш а кількість науковців брала голос на пленумах, доповідачі будуть мати змогу виголосити тільки 15-хвилинні тези своїх доповідей. Повний текст доповідей буде надрукований у збірнику з'їзду. Самі тези будуть опубліковані окремо українською або англійською мовами і роздані учасникам з'їзду.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ

• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
Мотелів • Парлорів краси

— ВСЬОГО —
БЛИЗНЯТ ™ БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів
і інше.

J. H. HUNTER CO. LTD.
99 Water St. MU 4-537
Vancouver 3, B.C.

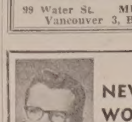

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель
АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН
МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН
— ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем.

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 процентну на рік від $1.000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладнішими інформаціями звертайтеся до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-5374
(formerly Westmount Travel Service)

«В НАС ТЕПЕР ІНШІ ЗАКОНИ»

Як відбувається сільський похорон на Львівщині?

У нас тепер похорон не відбувається, як колись. «У нас тут на це інші закони» — пише автор листа з Львівської області.

Священики можуть брати участь у похороні. Їх може бути й більше. Здягаються у ризи може тільки той священик, що призначений до даної парафії. «Тільки він може правити Панахиду в хаті. Потім йдуть до церкви. Тіло везуть чи несуть. З процесії нічого не беруть, тільки хрест православний. Священик зараз у хаті роздягається і йде цілою дорогою. Разом з похороном йому не можна йти. Аж зайдуть до церкви, тоді священик приходить знову, відправить і скаже науку. Тоді тіло несуть на цвинтар, пізніше приїде священик над могилу».

Лист написаний наприкінці червня.

Автор листа був у травні у Львові, де на Личаківському цвинтарі ховали священика, що «помер нагло і не підписав православ'я». «Там було кілька тисяч народу. Похорон був величавий». Були там численні священики, «але ніхотрий не був у фелоні».

Замедбанний цвинтар у селі Довжині на Сокальщині (світлина зроблена недавно).

БІЧНА АНТЕНА

ЗУСТРІЧ У РИМІ

Два гості із старо- і новокалендарного Чікаго прибули до Риму: єпископ Ярослав Габро і о. шамбелян В. Паска. Були у верховного архиєпископа, а в чікагський «Новій зорі» (9 липня) на першій сторінці вже є світлина римської зустрічі.

Вигляд у верховного архиєпископа досить суворий, чікагський єпископ досить усміхнений, а міна в о. шамбеляна досить невиразна. Під світлиною — підпис, також досить загадковий: «Приязна зустріч у Римі».

Такої зустрічі слід було сподіватись. Чи «Нова зоря» побоювалась іншої?

ШЕФ І СПІВРОБІТНИК

Івани, Петри, Павли . . . Скільки їх у нас!

«В минулих днях — повідомляє «Вільне слово» (15 липня) — всюди, де живе хрещений народ, відзначали іменини». І майже всюди був шеф торонтської газети д-р С. Росоха. Був у Ню Йорку, у Ньюарку, у Ст. Катерінс. Не тільки був; скрізь мав промови, вітаючи іменинників.

Тепер на перший сторінці «Вільне слово» принесло докладний огляд. де, коли, кого і в чім домі вітав д-р С. Росоха.

У Ст. Катеріяс він відвідав також Івана К., співробітника «Вільного слова». Лежить, сердега, у лікарні. Але вже почувається краще. І надія, що «скоро зможе знову взятись за кориєну працю».

Годі дармувати. Треба дивитися на шефа.

СВЄТЛАНА І МИТРОПОЛИТ

«Моральний характер тієї жінки, що продала все святе за долари, може викликати тільки відразу і гнів» — сказав у Москві митрополит Пімен кореспондентам англійських газет «Дейлі експресс» і «Івнінг ньюз».

С. Аллілуєву митрополит Пімен назвав «зрадницею батьківщини». Її твердження про приналежність до Російської Православної Церкви — то лицемірство, «схоже на лицемірство Юди, що став ворогом свого Учителя і Господа».

Покійного батька Світлани московський ієрарх згадав з пошаною: «У нашій країні — сказав він — не було ніколи ніяких перешкод віруючим виконувати релігійні обряди. Не було таких перешкод, і тоді, коли при владі був Сталін, і Світлана Аллілуєва могла користуватися церковними обрядами, скільки хотіла і коли хотіла».

Навіть разом з покійним батьком.

Done-Rite Floors

пропонує своїм костумерам доставу та інсталяцію усіх родів карпетів, линолеум, плиток (тайлів), арборайт-у та плиток (тайлів) на стіни.

Зайдіть до нас на адресу 11812-82 Стріт, Едмонтон або телефонуйте на число: 479-4654 або 479-7664.

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоцикли, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Приємно проведете час та покрепитеся смачними стравами в модерному й гарно уряджeному
РЕСТОРАНІ І ДАНСИНГ ЛАВІДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт. Едмонтон Алта Тел 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків
Виняймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

STARKO AGENCY
АСЕКУРАЦІЯ: від вогню, авт, троків, від крадіжі бонди для контракторів, особиста відповідальність, життєва асекурація.

10168 - 100 Street Edmonton, Alberta
Phone: GA 2-4821 Res.: GR 7-5593
Nick Starko, Mgr.

Нововідкрита
BARABASH ART GALLERY
оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже уміркованій ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.
Тел.: 479-3171 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.
КОЛО OREST STUDIOS
портретисти і спеціялісти у весільних знимках
Григорій Барабаш, власник

МОТРЯ

Історична повість (11)
БОГДАНА ЛЕПКОГО

І гетьман, відложивши копії договорів, став переглядати секретні листи й витинки із закордонних газет, котрі йому попривозили посланці від довірених людей.

Щастя, видимо, хилилося на бік Карла XII. Так можна було собі гадати. Це було гетьманові по душі. Не тільки тому, що відповідало воно його політичним планам, але і з особистих причин.

Гетьман не любив Петра. Це був варвар, а Мазепа ненавидів варварство.

«Петро вдає європейця, але в душі він азіят, орієнтальний деспот. Культури насильно не пересадиш, її треба виплекати на рідному ґрунті, щоби чужі соки пройшли крізь жили рідної землі. І не можна культурою ширити способом звірським, бо культура — це гуманне діло, праця для щастя людей. Він знущається над мільйонами свого власного народу, а що ж буде, коли нас прибере в руки? Петро не шанує людини, не любить її, навіть свого рідного сина. Кунсткамера, статуї, французькі танці й компліменти, а перед вікнами балевої салі людські голови на палях торчать і смород з них зливається з запахом дорогих, заграничних перфум».

Гетьман присунув до себе ближче полтавський полиданий глечик, повний розкішних трояндів і довго, довго приглядався до них, поки не всміхнулися його вузькі, свіжі, ніби хлоп'ячі уста.

«Карло теж не щадить своїх вояків, але не щадить і себе. Війна пощади не знає. Але він не кровожадний тигр, він дійсно культурний чоловік, лицар і філософ. Вишумів хлопцем, а тепер людський біль не дає розкоші його широкій душі... Пощо знущатися над людьми, коли життя і так важке, коли й без того тільки болю в світі?»

І він гладив щонайкращу трояндy своєю білою, малою рукою, ніби жалував її, що доцвітає не на рідній вітці.

«Вибір то легкий, але вибрати все таки тяжко. Військо наше розкинене по цілому сході Европи, від моря та до моря, і не легко буде стягнути його докупи, як настане рішаюча хвилина. А зі старшиною ще гірший клопіт, як з військом. Це люди зажиточні, мають маєтки, землю, двори, усякого добра надбали, бояться, щоб не втратити його. Поки говоритися, поти вони на все готові, а як прийдеться до діла, то стануть випрошувати с я, хто недугою, хто родинними справами, а хто і без виправдання спасеться бігством. Таких, що на них можна покладатися, небагато...»

І гетьман став їх перечислювати на пальцях: Войнаровський, Орлик, Горленко, Лемиковський, Кожуховський, Андріяш і ще можe дехто. Та чи й вони певні? Може відречуться його, як тричди отрицався Петро Ісуса? Коли б справа була певна, ого! тоді не обігнався б від них. Забувають, що не ясла до коней ходять, а коні до ясел.

«Змиршавів народ, сам дріб!» — пригадалися гетьманові слова незнайомого і його високе чоло покрилося морщинами...

Може, воно й не так. Може, й тепер є люди незгірші, як були за Хмельницького, тільки часи інші, а що вони інші, може це і не без його вини. Приспав лицарського духа, хотів як найдовше здержати війну від границь України, щоб край наново загосподарювався і щоб народ пригадав собі, що таке мир, що тиха культурна праця у власній, хоч і не цілком вольній державі. Так здержався лицарський розгін, ота несгримна охота боротися хоч би і з самим чортом за визволення рідної країни. Привикли люди воювати з мусу, на зазив царя і за здійснення його планів, а не з власної волі і за власну волю. Цар зробився для них, ніби їх власним володарем, котрого вони не люблять, але слухають, бо бояться. Неваже ж посміють вони тепер піти проти його волі?

Це питання чомусь нині, як ніколи перше, стояло перед ним у повний ріст і домагалося відповіди, котрої гетьман дати не міг. «Яка ж важка отся булава!»— казав зітхаючи глибоко. —«Це не булава, а хрест, хрест, котрий може прийдеться двигати на ногу, українську Голгофту». Понесе...

А все ж таки, яка приваблива ця гетьманська булава...!

І гетьман пригадав собі свого великого попередника, сонце руїни, Петра Дорошенка.

Чого він стоїть перед ним, такий гарний собою і такий безталанний, і ніби з докором, глядить на свого генерального писаря. «До жінки просишся, — каже — до Корсуня, а я знаю, що покинути мене хочеш, бо бачиш, що мій день вечорів».

Дорошенко вгадав. Мазепа таки покинув його, ніби не з власної волі, а перехоплений запорожцями і доставлений до Самойловича. А все ж таки покинув свого добродія.

І чи було б дивно, коли б так тепер покинули його ті, котрим він робив і робить добро?

І бачив гетьман, що нещасливу годину, коли сонце руїни заходило за хмари, на довго...

Борковський обложив ся Чигирин, та не важився брати приступом городу, в котрім сидів Дорошенко. Аж надтягнули з великими потугами Самойлович і Ромодановський. Дорошенко не хотів бачити нової, хатньої боротьби, не бажав собі нового розливу братньої крови. В повній величі своїй вийшов із чигиринського замку на зустріч передовому полкові, переїхав Дніпро і зложив гетьманські клейноди, прощаючи Україну на все...

Які ж тії рубіни червоні, як кров, і як те золото руки палить! А все ж таки, яка приваблива гетьманська булава...!

«Чого ж ти гетьмане, Іване Самойловичу, так сумно глядиш на мене з далеких сибірських снігів? Наріжаєш, що я перейняв із твоїх рук гетьманську булаву?

Зробив я з тобою те, що ти з Дорошенком зробив, що може хтось і зі мною зробить, може вже й робить... (Яка ж приваблива та гетьманська булава!)... Слави хочеться і влади хочеться, на те ми й мужі.

Вісті з Едмонтону

Літературний вечір Й. Якимова-Метана

(т. л.) Минулої п'ятниці Літературно-мистецький клюб вітав у себе шановного гостя з Ванкуверу: Йосифа Порфировича Якимова-Метана.

Якимів-Метан прочитав членам клюбу та гостям уривки зі своєї ще не надрукованої п'єси «Завіряха», яка проте ставилась на сцені багато разів, останнього разу —у Ванкувері.

Читав також частину нарису «На тлі наших днів», що друкується в «Канадійському фармері». Присутні з непідробною увагою вислухали вміле, виразне та емоційно-наснажуюче авторське читання.

Герої Якимова-Метана — українці Далекого Сходу, тихоокеанської приморщини, загальновідомого Зеленого Клину з центром у Владивостоці. Зелений Клин, який звуть також Зеленою Україною, що до революції був на дві треті заселений українцями. У пам'яті нашого гостя збереглися й досі назви таких сіл Зеленої України, як Хорол, Полтавка, Зіньківка, Чернигівка та інші подібні.

Виїхав Якимів-Метан до Іркутська 17 річним хлопцем у 1901-му році після закінчення школи телеграфістів у Кременчуці, та короткотривалої роботи телеграфістом у Знаменці, великому залізничному вузлі правобережної України, в погоні за кращим заробітком. Саме тоді там будувалася Забайкальська залізниця, що мала краще пов'язати Далекий Схід з політичними та господарськими центрами царської імперії. Там наш автор був свідком і співучасником революції.

Прокинулась тоді приспана національна свідомість українців Зеленого Клину; повстали організації, очолювані секретаріятом під керівництвом Юрія Мови, переселенця з Кубані. Замаяли жовтоблакитні прапори; повстав січовий курінь у 300 людей. Населення Зеленої України приготувалось зі зброєю в руках боронити свої людські та національні права. Затяжились оборонці єдиної неподільної тюрми народів: Росії. Тимчасовий уряд адмірала Колчака вислав генерала Розанова з військом, яке арештувало провідників українського відродження та розігнало українські організації.

Йосип Порфирович працював на Забайкальській та Східньокитайській залізницях від рядового телеграфіста до зарядчика телеграфу, а водночас писав п'єси, ставив їх на сцені, граючи в них ролі. Найкращими своїми творами він уважає п'єси «Сліпці», «Самсон» та «Завіряха». В оцінці академіка Сергія Єфремова п'єса «Сліпці» відзначається психологічною напругою, художньою красою та наскрізь оригінальним трактуванням теми.

Творя Якимова-Метана ставилися на сцені в Харбіні, столиці Маньджурії з її численною та політично діяльною українською колонією, в місті Лимані в Донбасі, у Франції та Канаді.

Літературний вечір відбувся в залі УНО. Після офіційної частини були запитання. Присутні з цікавістю розглядали дві книжки автора, одну друковану в Шанґаї, другу — в Парижі.

В Едмонтоні живуть деякі приятелі і знайомі И. Якимова-Метана, які дуже тепло вітали його.

Старенький автор — йому 84 роки — живе у Ванкувері, одержуючи 57.50 дол. на місяць соціяльної допомоги, з чого 30 дол. платить за помешкання.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКА НІЛ МИНУЛОГО ТИЖНЯ БУВ гостем табору дівчат на епархіяльній оселі поблизу Едмонтону. Фотостудія: «Академія»

84 учні на курсах українознавства ім. Ів. Франка

(л. в.) На курсах українознавства в шкільному році 1966/67 було 84 учні, сказав проф. Роман Березовський, подаючи звіт з навчання.

Навчання відбувалось щосуботи від 9 години до 1 години після полудня в сепаратній школі ім. св. Василія. Вчителями були пп.: Р. Березовський (директор курсів), О. Богонос (І півріччя), І. Бумбак, С. Грох, Я. Росляк, Ю. Стефаник і М. Хом'як. Предмети навчання були такі: українська мова й література, історія України, географія України й поселення українців поза межами рідної землі.

Час навчання: І півріччя — від 3 вересня до 17 грудня 1966 р., ІІ півріччя — від 21 січня до 10 червня 1967.

Кількість учнів: 84. Два з них вибули; два інші не були класифіковані. Закінчили навчання: І курс — 18 (4 відмінники), ІІ курс — 23 (2 відмінники), ІІІ курс — 24 (5 відмінників), IV курс — 15 (5 відмінників). Найвищі оцінки одержали на І курсі: Юрій Дитиняк, Ліда Кунда, Наталка Лишак, Леся Суховерська; на ІІ курсі: Іван Бумбак, Леся Кукурба, Ліда Кухаришин; на ІІІ курсі: Орест Говда, Омелян Грох, Віра Когут, Христя Мацьків, Ірина Чучман; на IV курсі: Рафаіл Вацке, Олег Гнатюк, Антін Єринюк, Ірина Мандрик, Віра Саварин.

Протягом шкільного року учнів курсів українознавства відвідали два письменники: Микола Понеділок і Іван Керницький. Мистець Яків Гніздовський показував методу своєї праці, а для курсів подарував одну картину. Двічі відвідав курси член Ради сепаратних шкіл В. Дячук.

Як минулими роками, так і цього року учні курсів змагались за найкраще виконання деклямацій. Три найкращі нагороджено українськими книжками.

Закінчення шкільного року і роздача свідоцтв учням курсів українознавства ім. І. Франка відбулось в неділю, 18 червня, в залі УНО. За головним столом були: директор курсів проф. Р. Березовський, о. М. Мартинків, вчителі — пп.: О. Боговос, С. Грох, І. Бумбак, Я. Росляк, М. Хом'як, голова батьківського комітету п. М. Бойко, п-і О. Саварин — голова ІІ відділу «Доброї волі», проф. І. Кейван, п. М. Сус — голова відділу Ліги визволення України. Після молитви, прокляної о. М. Мартиновим, голова батьківського комітету М. Бойко привітав учителів, батьків, гостей, і учнів, які вщерть заповнили залю.

Докладний звіт з праці курсів подав проф. Р. Березовський.

Нагороди (українські книжки) одержали ось ці учні: Юрій Дитиняк, Ліда Кунда, Леся Суховерська, Іван Бумбак, Ліда Кухаришин, Леся Кукурба, Віра Когут, Христя Мацьків, Орест Говда, Антін Єринюк, Олег Гнатюк, Ірина Мандрик. Пожертви одержано: від ЛВУ — 25 дол., від УНО — 25 дол., від ІІ відділу «Доброї волі» — 20 дол.

В час чайного прийняття, яке приготовила п-і А. Грицюк, гості прослухали мистецького читання поеми Шевченка «Гамалія» у виконанні Омеляна Гроха, учня ІІІ курсу. Про працю на V курсі (дискусійному) розказала Лариса Бладацька, а Ірина Кушка вручила вчителеві п. Я. Рослякові маленький дарунок від учасників V курсу.

Представник учнів Рафаіл Вацке подякував вчителям за їхню віддану працю і враз з абітурієнткою Лесею Бойко вручив директорові курсів проф. Р. Березовському китицю гвоздиків.

Мистецьке оформлення табло сьогорічних випускників курсів виконав мистець-маляр В. Залущький; світлини зробив — п. Я. Федорів.

Вчителі курсів і батьківський комітет вирішили дати 250 дол. на фундацію ім. Т. Шевченка. Управі філії Українського національного об'єднання висловлено подяку за відступлення залі для потреб батьківського комітету курсів. Голова того комітету п. М. Бойко подякував вчителям за їхню працю, фундаторам нагород за пожертви, а численним гостям за участь у врочистому закінченні шкільного року.

У вересні почнеться новий рік навчання.

ПЛАСТУНИ ЇДУТЬ ДО ОТТАВИ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ У СТОЛИЦІ КАНАДИ

Після закінчення міжкрайової пластової зустрічі на оселі «Батурин», яка відбувається в днях 23 — 30 липня, бл. 1000 пластунок і пластунів прибуде до Оттави, щоб у понеділок 31 липня взяти участь в програмі Дня української молоді.

До Оттави прибудуть теж представники інших українських організацій молоді.

Проект цієї першої масової імпрези української молоді в столиці Канади для відзначення сторіччя конфедерації був заініційований Пластом в грудні 1966 року; його прийняли крайові проводи українських організацій молоді, які створили координаційний комітет крайових молодечих організацій у складі: Пласт, СУМ, ОДУМ, МУНО і УКЮ.

День української молоді починається в «Сентеніял Сентер»-і, звідки колони молоді походом вийдуть на майдан перед парляментом. Прем'єр Пірсон буде почесним учасником Дня української молоді. Представники молоді відвідають генерального губернатора Р. Мітченера.

Того ж дня в Національній бібліотеці відкриють українську пропам'ятну таблицю.

Я. Рудницький у Науковій Раді

Мовознавця проф. Ярослава Рудницького запрошено в члени Канадської Ради гуманістичних наук в Оттаві. Він братиме участь у праці Ради в роках 1967 — 1971.

Канадська Рада гуманістичних наук займається плянуванням і підтримкою наукових досліджів із історії, літератури, мовознавства, соціології й інших спорідненних дисциплін у Канаді. В її склад входять професори університетів і знавці гуманістичних наук. Ярослав Рудницький — перший українець, що його покликано на цей пост.

ВРАЖЕННЯ УЧАСНИКА ВАКАЦІЙНОГО ТАБОРУ

ЄПАРХІЯЛЬНА ОСЕЛЯ НАД ОЗЕРОМ ВОБМАН

Щойно цього року вперше я побачив і побував на літній оселі поблизу Едмонтону. Багато вона краща, ніж уявляв.

Положення, справді, чудове. Сто акрів землі і лісу над препарним озером. Доїзд до оселі зручний. Шосе ч. 16 провадить з Едмонтону під саму браму оселі. Тільки година їзди автом.

У час двотижневого табору для дівчат великий павільйон, численні кабіни були схожі на вулики, де все кишить. Багато було дівчат: 86 дівчаток, а крім них, персонал оселі, Сестри Служебниці та інші виховники. Він ранку до пізнього вечора — скрізь рядість. І в час дозвілля, і в час навчання.

Повітря тут сніже, що й дихнути любо. Чути спів дітей і спів птиць. Чути шум осик, смерек, беріз, вільх. Інколи вгорі загуркоче літак, а близько озера пробіжить поїзд.

Гарне озеро, оточене горбками, запрошує до себе. Коли сходите, щодня помітите щось нове. Ось струмок холодної води, а тут дерево, якого чомусь учора не завважили.

ДЕНЬ НА ОСЕЛІ

Щоб добре використати час, треба його поділити. І час на оселі точно визначений.

Рано встають о 7.45. Миються. Є вода холодна і тепла. О 9.15 діти сходяться на молитву. Спільно прокльонять молитви. Потім правиться Служба Божа. Також усі беруть діяльну участь, залишаючи Сестрам надто трудні речі, як тропарі й кондаки.

Снідання дуже смачне. Ніхто нікого не припрошує. Не треба. У всіх справді вакаційний апетит.

О 10 годині починається навчання. Діти в окремих групах вивчають українську мову, катехизм, співи тощо. А потім — на воду. О 11.45 сходять униз до озера. Вода завжди чиста, а деколи й тепла.

Серед гамору діти купаються, деякі плавають, деякі бродять по воді. Не так легко посхлипати воїх на берег, коли пора йти на обід. Серед дітей, навіть дівчат, є аматори риболовства. Ходять з вудками, ловлять рибу, але риба чомусь не квапиться йти на гачок.

Зрештою, риба не призначена на обід. Обід уже готовий. У кухні працює п'ять матерей і бабунь, які не тільки варять, а й випікають. Обід завжди смачний. А ще після купелю в озері!

Після обіду — дозвілля: відпочинок, забави... О 2.30 знову починається навчання. Потім ідуть удруге купатись. О 6.15 всі вечеряють.

Після вечері — співи, забави. Вчаться народних танків, підготовляють концерт.

На спархіяльній оселі діти говорять українською мовою. В деяких дітей ця мова виходить досить ломана. Видно, що в хаті по-українському не говорять. А тут говорять і протягом короткого часу роблять видний поступ. Признаються, що й від ломаної мови серце радіє. Як-не-як, серед радости й відпочинку ті діти тут таки чогось навчились.

На оселі є лікар. Це для безпеки. Ні в кого тут нема ніякої недуги.

УКРАЇНСЬКА ЗЕМЛЯ

Велика спархіяльна оселя — це шмат української землі. Казали мені, що тут колись була ферма. Господарював тут колись М. Залізняк, давній емігрант з України. Насадив дерев. Аж із Сибіру спроваджував яблуні, які можуть витримати суворі альбертську зиму. Коли продавав свою ферму, хотів, щоб перейшла вона в українські руки. Так і сталось. Перейшла вона в українські руки, служить передусім українській дітворі.

Едмонтонська спархія купила в М. Залізняка 100 акрів землі, потім докуплено ще узбережжя озера. Преосвященний Владика Ніл, управа оселі, їхні помічники вклали в розбудову оселі дуже багато праці і немало грошей. Оселя на цю пору має все потрібне: великий павільйон, кабіни, устаткування, електрику, воду, ліжка, матраци, покривала, кухню. Скрізь пороблено дороги, навіть тунель.

Вистачить кинути оком по великій оселі — і скажете: гарна. Побудуте тут серед юрби українських дітей — тоді самі переконаєтеся, яка вона потрібна й корисна.

Як не дивно, в нас ще замало знають про прегарну оселю над озером Вобман. Там уліті повинно бути ще більше українських дітей. З розмови з п. І. Серафином, головою управи оселі, знаю, що є плями далі розбудовувати оселю. Управа оселі має право сподіватись більшої підтримки від усіх нас, щоб чудову посілість розбудовувати. Оселя може бути місцем відпочинку й розваги також для молоді і старших, не тільки для дітей.

о. Н. Л.

СЛУЖБА БОЖА НА СПАРХ. ОСЕЛІ

Щонеділі о 10 год. ранку протягом місяця липня правиться Служба Божа на спархіяльній оселі над озером Вобман поблизу Едмонтону.

ІНВЕСТУЙТЕ 50 ц. ЧИ $50,000
ВИ ОТРИМАЄТЕ $1 ЗА КОЖНИХ 75 ц.
ПРИ ДОПОМОЗІ ШІСТЬ-РІЧНИХ
ЩАДНИЧИХ ПОСВІДОК СКОШІЯБАНКУ
(Scotiabank Savings Certificates)
Нова унікальна УСЛУГА Скошіябанку
Щадничі посвідки Скошіябанку — це добрий новий спосіб на те, щоб Ваші ощадності працювали для Вас. Ви їх купуєте з 25% дисконтом, а за шість коротких років вони будуть мати повну номінальну вартість — тобто на одну третину більше від того, що Ви за них заплатили. Це означає, що Ви переміните кожних 75 ц. на $1 при допомозі Щадничих Посвідок Скошіябанку. У певному часі Ви навіть можете їх купити по 50 ц. у формі Щадничих Марок Скошіябанку. Пойнформуйтеся про цей унікальний, корисний спосіб інвестування Ваших фондів у Банк Нової Скоції — ще сьогодні.
Купуйте їх лише за суму $10 чи за скільки самі забажаєте. Їх можна інкасувати колибудь.
Scotia BANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708
Річна передплата в Канаді $4.00
Поза Канадою $4.50

Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by
Phone
Yearly Subscription in Canada $4.00
Outside Canada $4.50

Зміна адреси: 10 центів
Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Клопіт через демократію

ЧИ В УССР УКРАЇНСЬКА МОВА ДЕРЖАВНА?

Якби не демократія, то в УССР українська мова, може, і була б державна. Нічого не поробиш, а наїжачи на демократію не годиться.

У Греції, звідки демократія пішла у світ, державною мовою є мова грецька. Англійська мова — державна мова Америки, яка чваниться своєю демократією. Справжня демократія є в УССР, де ніхто нікого не силує до мови української.

Щоправда, час від часу і в Україні дехто каже, нібито українська мова державна. Тут, однак, треба слухати авторитетних голосів і дивитись на факти.

У «Літературній Україні» (27. червня) Ярослав Озерняк, вихваляючи ленінську національну політику, написав: «Нині українська мова — це д е р ж а в н а мова нашої республіки». Але вже раніш літературознавець Є. Кирилюк спростував таке помилкове твердження. У квітневому числі московського журналу «Дружба народов» названий автор каже: «Як відомо, в Советському Союзі н е м а державних мов. Усі мови в нашій країні рівноправні». Є. Кирилюк закликає дбати про розвиток національних мов і посилається на недавні виступи деяких українських письменників.

Озвався тепер, після довгої мовчанки, партійний мовознавець Ів. Білодід. Червневе число журналу «Українська мова і література в школі» приносить програмову статтю І. Білодіда п.з. «Роль рідної мови у розвитку освіти і культури народу». Зразу впадає в око, що Білодід ні словом не згадує про V з'їзд письменників України, де справа української мови була головною темою. Ще й тепер Білодід виступає проти «замкнености в розвитку мови, культивування в ній рис архаїки під виглядом шанобливого збереження національного духу». Та не говорить уже Білодід про «дві рідні мови». Цитуючи Леніна, він каже, що потрібна пошана до рідної мови і до демократії: «Ленін обстоював викладання в школі рідними мовами народів Росії, без обов'язкової загальнодержавної мови, бо всі мови є рівноправними в демократичній державі».

Новий «демократичний» вітер є насправді обороною дев'ятої статті хрущовської реформи, яка «демократично» позбавила українську мову законної державної опіки. Хоч Хрущов провалився, а з ним і його реформа школи, дев'ята стаття і досі в силі.

Нагадаймо факти. Наприкінці 1958 року Верховна рада СССР прийняла «хрущовську реформу школи». На весні 1959 року у Києві оголошено закон «Про зміцнення зв'язку школи з життям». Той закон був «республіканською» формою хрущовської реформи. Без розголосу ту реформу скасовано як непридалу. Зате стаття дев'ята закону виявилась дуже придатна і її пильно зберігають в ім'я «демократії».

У законі 1959 року говорилось: «Навчання в школах Української РСР здійснюється рідною мовою учнів. У школу, з якою мовою навчання віддати свою дітей, вирішують батьки. Вивчення однієї з мов народів СРСР, якою не провадиться викладання в даній школі, здійснюється з бажанням батьків і учнів при наявності відповідних контингентів». Далі, у тій самій статті закону Рада міністрів Української РСР одержала доручення випрацювати заходи для підвищення навчання російської мови.

До хрущовської реформи українська мова була обов'язкова в усіх загальноосвітніх школах України. В українських школах вона була мовою навчання, а в російських школах була обов'язковим предметом. Хрущов учинив зміну: скрізь усі учні мають навчатись російської мови, а український хай учиться ті, що хочуть. Формально рішення залишено батькам та учням; насправді ж справу української мови віддано в руки місцевого партійного апарату.

Перед т.зв. схваленням хрущовської реформи відбулося т.зв. всенародне обговорення. В Україні були голоси протесту. Верховна рада УРСР зовсім не зважала на них і одностайно прийняла хрущовський «демократичний» закон. Той «закон» уже сильно поцюкодив українській мові у школах. Дев'ятою статтю можна усунути українську мову не тільки з численних російських шкіл в Україні. Та стаття вчинила українську мову необов'язковим предметом навіть у школах з українською мовою навчання.

Між недавно арештованими в Україні діячами культури є люди, які протестували проти хрущовського «закону». Не можна в Україні домагатись обов'язкового навчання української мови. Це порушує «демократичний» лад, у якому опинилась «суверенна» УССР.

За зв'язок з Квебеком

У Монтреалі створено Франко-українське товариство дружби. Це добра новина, яку треба привітати з задоволенням і надією.

Недавно монтреальський відділ КУК організував святкування з приводу 75-річчя українського поселення в Канаді. І от з того приводу засновано нове товариство. У склад управи входять: українці і французи. Також є два президенти (голови): Рене Готьє і Ярослав Пришляк.

На перших зборах нового товариства було бл. 50 осіб, представників монтреальських французьких і українських організацій. Прибули туди два міністри квебекської провінції: міністер культури і міністер громадянства.

Після наради й дискусії встановлено такі завдання новоствореного товариства:

— сприяння дружнім взаєминам між канадцями французького і українського походження, які проживають у квебекській провінції;

— встановлення співпраці на відтинках соціяльному, культурному, загальнонаціональному і політичному;

— сприяння інтеграції українських поселенців у загальне життя квебекської провінції, збереження їхніх прав і прагнень створити передумови для збереження й розвитку культурної спадщини.

Новостворене товариство має провінційний характер і провінційний плян діяльности. У товаристві об'єднані деякі люди українського і французького роду, що живуть у Квебеку. Шукаючи ближчих зв'язків одні з одними, вони мають на увазі насамперед життя в франкомовній провінції. А все ж нове товариство не може не мати ширшого впливу, якщо вивяжить діяльність.

Досі були деякі фальшиві уявлення в Квебеку про українців, а в українців — про Квебек. Були деякі окремі виступи, що заслуговують на назву вибриків. Нове товариство може допомогти справі правдивої інформації і взаємного зближення. Коли остаточний звіт королівської комісії для справ двомовности і двокультурности вийде на світ Божий, коли почнуться нові дебати, тоді нове товариство може виконати дуже потрібну роботу і службу для добра обох національних груп.

Вшановують пам'ять Володимира Кохана

З нагоди першої річниці смерти громадського діяча Володимира Кохана, кол. екзекутивного директора КУК, відбулося зібрання Української Наукової Ради в Канаді в приміщенні УНДому у Вінніпезі.

М. Мандрика в своєму слові говорив про діяльність В. Кохана в Канаді, головно на терені Комітету українців Канади і вказав на еволюцію його поглядів на українську групу в Канаді та її призначення.

Характеристику Вол. Кохана як громадського діяча подав проф. Яр. Рудницький. На його думку, досі не проаналізовано достатньо ролю В. Кохана в повоєнному житті українців аКанади, не з'ясовано об'єктивно «Коханової доби» в історії КУК, його настанови до політичних і культурно-наукових дій української спільноти в Канаді й поза нею. В. Кохан був пляжувальником і напрямодавцем у громадському житті, сказав Я. Рудницький. Обставини не дозволяли йому бути виключно пляжувальником; йому доводилось — часом серед найневідрадніших умов — бути виконавцем. Це була його особиста і наша загальна трагедія. В. Кохан, передчасно зійшов, не зуміявши підсвідомість і залишити по собі послідовників. Наприкінці сесії проф. М. Боровський поділився з присутніми спогадами про Вол. Кохана.

Співак В. Тисяк помер у Торонті

У Торонті 6 липня помер оперний співак Василь Тисяк, 67 років.

Уроженець села Лолина Долинського повіту в Західній Україні, В. Тисяк був старшиною УГА. У Празі закінчив факультет юридичних наук, здобувши ступінь доктора. Потім в Італії вчився співу. Як оперний співак (ліричний тенор) виступав на сценах столичних театрів Італії, Франції, Німеччини, Еспанії та інших країн.

В роки другої світової війни співав у Львівському оперному театрі.

Від 1950 року жив у Торонті. Залишив дружину, дочку і трьох синів.

Українська пропам'ятна таблиця

В НАЦІОНАЛЬНІЙ БІБЛІОТЕЦІ В ОТТАВІ

З приводу Українського дня, 31 липня в Національній бібліотеці в Оттаві буде відкрита пропам'ятна таблиця.

Текст мовою українською, англійською і французькою такий:

«1891 року Іван Пилипів і Василь Єлиняк започаткували масове українське поселення в Канаді.

Ідучи слідами цих перших піонерів, канадські українці збагатили всесторонній розвиток Канади.

Вони здобули для хліборобства мільйони акрів цілинної землі, залишивши на мапі Канади більше як 130 українських назв місцевостей.

Тисячі українців служило в збройних силах Канади під час обох світових воєн.

Зробивши вклад у промисел, торгівлю та всі професії країни, українці дали 79 членів федерального і провінційних парляментів.

Сьогодні є понад пів мільйона канадців українського роду, 80% з них народжені в Канаді.

Новий 14-поверховий будинок Національної бібліотеки офіційно відкрив минулого місяця прем'єр Л. Б. Пірсон. Будова тривала чотири роки. Її кошти: 13 мільйонів доларів.

Бібліотека має місце на 2 мільйони книжок. Загальна довжина сталевих полиць: 81 миля. Її можна збільшити до 100 миль або й більше. Крім приміщень на книжки, газети і архівний матеріял, бібліотека має робочі приміщення, читальні, менші і більші авдиторії, з яких одна дає 409 сидячих місць і повне устаткування для висвітлювання фільмів та заінсталльовану систему для перекладів на три чужі мови. Бібліотека має вигідні приміщення для персоналу. Кімнати для дослідників відкриті постійно 24 години денно і 7 днів на тиждень.

Оттавська державна бібліотека, крім власних книжок, має каталог 9 мільйонів книжок, які є у різних бібліотеках Канади.

СЛАВІСТИ ВШАНОВУЮТЬ В. КИСЛЕВСЬКОГО

Канадська асоціяція славістів відзначила д-ра В. Ю. Кисілевського званням почесного досмертного голови.

В. Кисілевський, кол. редактор «УВістей», працює тепер над біографічним словником перших українських поселенців у Канаді.

Його англійську книжку про перші роки українського поселення знавці оцінили високо. Вона є у всіх важливіших бібліотеках.

У ПОЧАСІ И ДЕНДЕ

Після реставраційних робіт знову відкрито музей атеїзму у Почаєві на Тернопільщині. У 12-тьох залях музею виставлено близько півтори тисячі експонатів, які «розкривають реакційну суть релігії, непримиренне ставлення клясиків марксизму-ленінізму, КПРС і радянської держави до Церкви».

В Луганському (Донбас) минулого місяця відбувся тридений вишкіл пропагандистів-атеїстів.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ
ТІЛЬКИ БОЖИЙ МИР У ДУШІ ТРИВАЛИЙ

о. Микола ДЯДЮ

«Мир оставляю вам, мир мій даю вам; не так, як світ, даю вам» (Іван 14, 27). Це Христові слова, Його обітниця для всіх, хто йде Його слідами.

Так, кожен хоче спокою, але як мало тих, що роблять те, що приносить душі спокій. Божа воля — це єдині двері, через які входиться до вічнотривалого, нескінченного спокою душі. Той спокій дається тим, що людині, вирозумілі до своїх ближніх. Господь дає його тим, хто на правду терпеливий і покірний.

Ти можеш стати власником тих чеснот, ти можеш насолоджуватися Божим спокоєм лише тоді, коли будеш слухати Божих вказівок. Будь в душі так розположений, щоб не залежди виконувати свою волю; не шукай першого місця, а радше дозволь, щоб інші були перед тобою. Забудь на власний інтерес, а йди за Божою волею. Жертвуй Богові все і для себе, для власного вирішення не затримуй нічого. Не дійся з Богом! Віддай у Його руки не лише те, що тобі менші приємне, а й те, до чого ти дуже прив'язаний.

Чому не відважишся зложити все своє довір'я на Господа Бога? Адже Він найкраще знає, що найліпше для тебе і кожного з нас. Він, напевно, не пішле нічого, що справді лихе для тебе. Знай, що ти навіть сотку частину не любиш себе так, як Бог любить тебе. Дозволь, щоб Він був паном твого життя. Будь переконаний, що Він буде добре опікуватися тобою. Лише тоді, коли навчишся дивитися на все так, як Бог дивиться, робити так, як Бог хоче, виконувати без застережень Божу волю, щойно тоді посядеш неоцінений дар Божого миру в душі. Де царює Господь, там царює і процвітає Його мир.

Мир — це успокоєння, що приходить до душі як наслідок ладу. А лад означає, що все є так, як бути повинно. Якщо моє життя йде так, як йти повинно, тоді я матиму мир. А хто ж ліпше, як Бог знає, як я повинен жити? Тому, якщо хочу мира, мушу сповняти Божі доручення. Чому мені бракує миру в душі? Тому, що десь у моєму житті я знехтував Божим дорученням. Його заповіді можуть часом виглядати тяжкими чи неможливими, але насправді так воно не є!

Ніколи, ніколи Бог не вимагає неможливого, чогось що понад людські сили. Якщо не маю сили йти за Його вказівками, то, мабуть, тому, що не роблю всього того, що я робити повинен, щоб мати силу жити по Божій волі!

Ісусе, мій Царю і Спасителю! Коли нарешті я зрозумію ту правду, що Твої пляни суперти мене найкращі для мене! У моєму засліпленні часто втікаю від Твоєї правдивої і тривалої опіки. Я хочу бути вільний, без опіки, без прив'язання, а водночас прив'язую себе до земних справ, які для мене зайві або й шкідливі. Повчи мене, переконай мене у тій правді, що коли я не погоджуюся з Твоїм бажанням, то стану своїм власним найбільшим ворогом! Переконай мене понад всякий сумнів, раз назавжди, що найбільше зискаю тоді, коли буду виконувати щоденно Твою волю. Щойно тоді засмакую внутрішнього спокою! Спокою, який Ти обіцяв тим, що Тебе слухають, спокою, якого всі шукають, за яким всі тужать, а так мало людей знаходять і посідають.

КУТОК МОВИ

БІЛЬШІСТЬ ГОЛОСІВ ЗА НОВУ НАЗВУ

З'єднані Стейти Америки

Дискусія й анкета, яку провів Український термінологічний центр (УТЦ) у Нью Йорку, виявила, що велика більшість опитуваних не хоче назви США і ЗДА. Хочуть нової, відповіднішої назви. Який? Найбільше голосів було за «З'єднані Стейти Америки».

Остаточне рішення в цій справі належить нашим науковим установам.

Цими днями УТЦентр оголосив комунікат, який подаємо до відома наших читачів:

«Українська назва держави U.S.A. у письмовій та усній мові українців у вільному світі не устална. Тоді як у підсовєтській Україні вживають тільки назви Сполучені Штати Америки, на еміграції, поруч цієї назви, дуже поширена також назва З'єднані Держави Америки. Крім цих назов, уживають ще й інших, що є комбінація ми слів: З'єднані, З'єдинені, Злучені, Об'єднані та Сполучені Держави, Стани, Стейти, та Штати Америки і Північної Америки.

Учасники дискусії у цій справі, що ведеться в пресі від 1951 року, виявили бажання, щоб НТШ і УВАН, наші наукові авторитети, договорилися і прийняли одну спільну назву для U.S.A. Український термінологічний центр, як заклад, що в ділянці наукового словництва пов'язує ці наші наукові установи, піднявся завдання зібрати погляди на цю справу наших науковців, працівників пера, українців та любителів мови.

На день 17 грудня минулого року управа УТЦ скликала нараду в справі установлення назви, запросивши на неї 86 осіб. Учасники наради, члени НТШ і УВАН, мовознавці, правники, журналісти, письменники та представники професійних товариств, разом 23 особи, вислухали доповідь А. Вовка, після якої відбулася дискусія. Там же вони з'ясували свої погляди на розданій їм анкеті. Управа УТЦ таку ж анкету розіслала позаміським авторитетним особам, з додатком відбитків огляду дискусії в справі назви, надрукованого в «Свободі» (11 і 12 жовтня 1966). Усього роздано та розіслано 147 анкет, з того числа 58 вислано до редакцій газет і журналів.

До кінця травня управа УТЦ одержала 68 відповідей. З-поміж осіб, що виповнили анкету, було 55 членів НТШ і УВАН, 18 філологів, 7 правників, декілька письменників, публіцистів і журналістів. Статистика одержаних відповідей така:

1. Більшість учасників анкетного опитування — 43 особи, або 63% опитуваних вважають, що назва США і ЗДА незадовільні і їх треба замінити новими.

2. Загально пропоновано 17 різних варіянтів перекладу назви U.S.A. Найбільшу кількість голосів одержала назва З'єднані СТЕЙТИ Америки — 15½ голосів. Далі йдуть: З'єднані, Об'єднані, Сполучені, Злучені або З'єднені ДЕРЖАВИ Америки — разом 14 голосів: Сполучені та З'єднані ШТАТИ Америки — 13; Об'єднані СТЕЙТИ (Північної) Америки — 12½; Сполучені, Злучені або З'єднені СТЕЙТИ Америки — 9; інші назви — 4.

3. Слово STATES в назві U.S.A. учасники опитування перекладають так: "стейти" — 37 голосів, "держави" — 14, "штати" — 13, "стани" та "краї" — по одному голосові. Дві особи пропонують віддавати назву просто як "Америка", або "Північна Америка".

Отже, за переклад "стейти" подано голосів більше, як за всі інші, разом узяті. Це слово, як нове запозичення, має апробату 6-ох філологів. При цьому треба зазначити, що 13 осіб подали по дві назви як рівноцінні, і в таких випадках по пів голосу приділено на кожну пропозицію.

З наведених статистичних даних можна зробити такі висновки:

а) Майже ⅔ опитуваних бажають заміни досі уживаних назов, ЗДА і США, на нову назву.

б) Більше як половина опитуваних (54%) вважає, що слово "стейт" треба прийняти до української мови і вживати в перекладі U.S.A.

в) Не зважаючи на велику розбіжність у пропонованих назвах, З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ" — назва найбільш побажана. (За цю назву висловлялася також більшість членів управи УТЦ).

На підставі таких висліднів переведеної анкети управа УТЦ вважає, що прийнятя єдиного перекладу для U.S.A. у формі ЗСА (у мимові зе-еса) є для більшости побажана. Остаточне рішення в цій справі належатиме Академії Наук у вільному Києві.

Управа УТЦ незабаром подасть до преси огляд дискусії, в якому будуть обговорені аргументи, висунені на наради та в анкеті, і буде з'ясоване становище більшости.

Головою УТЦентру є В. Давиденко, заступник голови — А. Вовк, секретар — З. Глов'як.

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові летн з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- **До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож летн без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.**
- **Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.**
- **Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.**
- **За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.**

Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікацій в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

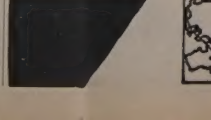

Богослуження: липень

Гр.Юл.Дні — Юлійський календар Григоріянський календар

23 10 Н 5 по Сош. † Антонія — 10 по Сош.
24 11 П Євфимії і Ольги — † Бориса і Гліба
25 12 В Прокла мч. — † Успення св. Анни
26 13 С Собор Гавриїла Арх. — Єрмолая сщмч.
27 14 Ч Акили ап. — † Пантелеймона вмч.
28 15 П † Володимира Вел., — Прохора ап.
29 16 С Атиногена сщмч. — Калиника мч.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
23. — Пік Ривер 10.30
30. — Гей Смуз 10

оо. Василіяни
Box G., Mundare
23. — Чипмен
30. — Плявд св. Івана

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
23. — Єшпав год. 10.30 р.
30. — Боннімід год. 10 р.

о. М. Головатий
23. — Кемронз 11 год.: Гей Лейкс 7.30 веч.
30. — Гей Лейкс год. 11; Кемронз 7.30 веч.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
23. — Смокі Лейк: благословлення церкви
30. — Редвотер — храм

о. М. Гурадь
P.O. Box 58, Myrnam, Alta.
23. — Лойдмінстер год. 10.30
30. — Фіделіті год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
30. — Делф
Катехизація дітей: Лемонт від 24 липня до 30 липня; Делф від 31 липня до 6 серпня.

о. О. Захаріянович
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
23. — Смокі Лейк год. 9 посвячення церкви
30. — Редвотер год. 10 рано (празник)

о. П. Іваниць
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
23. — священик і вірні беруть участь у посвяч. церкви в Смокі Лейку
30. — Лямор

о. Б. Каричек
P.O. Box 502, Hines Creek
Phone 83
23. — Ворслей 10
30. — Кентуки 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
23. — Ту Гилс год. 10; Гери Гил год. 11.30
30. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10

о. Б. Лозинський
P.O. Box 215, Holden
Phone 104
23. — Дейзленд
30. — Голден-місто

Всюди: 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Служба Божа.

о. Є. Мельничук
P.O. Box 215, Boyle, Alta
23. — Бойл год. 9 рано; Просперіті год. 11 рано
30. — Бойл год. 9 рано; Крегенд год. 11 рано

о. П. Петришин
P.O. Box 391, Athabasca
Ph. 675-2593
23. — Ричмонд Парк
30. — Атабаска
Від 17 до 22 наука дітей у Ричмонд Парку; від 24 до 29 наука дітей в Атабасці.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
23. — Смокі Лейк (священик і вірні беруть участь у посвяченні церкви)
30. — Спеззден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
23. — Іннісфрі-місто 9 рано; Іннісфрі X рейч 11 рано
30. — Ренфурлі 10.30 рано храм

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
23. — Дервент (8.30) і Вермілион (10.30) Празник Св. Ольги
30. — Дервент (10.30) закінчення катехизації.
Катехизація у Дервенті: 24 — 30 липня.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls St., Nelson, B.C.
Ph. 352-3623
23. — Кренбрук 10
30. — Нелсон 9.30

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave.
Victoria, B.C., Ph. 384-6006
23. — Вікторія год. 9.30
30. — Касіді год. 10 рано. Того ж дня зустріч українців усіх трьох парафій у п-ва Шараповських у Касіді.

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
23. — Норт Бетлфорд
30. — Норт Бетлфорд

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
23. — Пітерсон 10 г.
30. — Сматс 10 г.

о. П. Гардибала
P.O. Box 388, Wadena
Ph. 338-2368
23. — Ровз Велі год. 11; Ватсон год. 4 попол.; Вядна год. 7 веч.
30. — Ровз Велі год. 9; Бобуниці год. 11; Вядна год. 7 веч.

о. С. Гарванко
P.O. Box 163, Krydor., Ph. 40
23. — Кридор

о. А. Музика
P.O. Box 37, Norquay., Ph. 65
23. — Норквей 8.30; Свап Плейн 10.30
30. — Норквей-фарми 10 год.; Вайт Бір 1 год.

о. А. Пакош
751 - 14 St. W., Prince Albert
Ph. 763-3645
23. — Мітт Парк
30. — Мітт Парк

о. М. Шевчук
P.O. Box 254, Montmartre
23. — Вакав 9 г. рано; Сокаль 11 г. (гроби)
30. — Вакав 8.30 рано; Прудгом (місто) архієр. Св. 6. 10 рано

о. С. Юник ЧСВВ
P.O. Box 1375, Melfort, Sask.
23. — Бруссбі 10.30; Мелфорт 7.30
30. — Елов Крік 10.30 (закінчення катехизації)

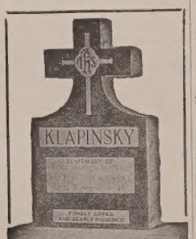

Sterling Memorials Ltd.
3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

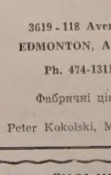

★ найнижча ціна
найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

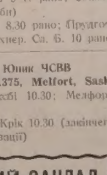

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

УПЦерква у ЗДА поділена на три єпархії

Українську Православна в н у Церкву у ЗДА формально поділено на три єпархії, якими керують архієп. Мстислав (Свят Бавид Брук, Н. Дж.), архієп. Володимир (Детройт) і єпископ Олександер (Чикаго). Первоієрархом є митрополит Іван (Теодорович). Головою консисторії залишається далі архієп. Мстислав, хоч він просив уві́льнити його від цього обов'язку.

Адміністратором УПЦеркви в Бразилії призначено о. Миколу Щербака.

Рішення про територіяльний поділ єпархій УПЦеркви в ЗДА зробив собор (зібрання) чотирьох названих вище владик. Архиєпископові Володимирові доручено випрацювати правні норми для єпархіяльних єпископів.

На нараді, що відбулася в Дітройті, вирішено скликати конференцію представників усіх українських православних митрополій.

В АВСТРАЛІЇ ПОМЕР о. М. МЕЛЬНИК

У Сидней в Австралії, після дуже короткої недуги, помер о. прелат Михайло Мельник, 55 років, уроженець Вінніпегу. Його тіло перевезуть до Канади.

Бл. п. о. М. Мельник, син українських піонерів, народився у Вінніпезі 1913. Середню школу закінчив у Торонті, а богословські студії — в духовній семінарії в Лондоні. Онт. Священиком став 1941 року. Він душпастирював у Саскачевані, потім у Манітобі. Деякий час був секретаром Преосвященного Василія (Ладики).

Від 1959 року душпастирював в Австралії, куди виїхав на заклик митрополита Максима. Спочатку був душпастирем катедральної парафії; після смерти о. д-ра П. Дячишина, в 1962 році, був парохом сиднейської церкви і синкелом єпископа Івана (Пращка). Багато праці вклав у будову катедральної ецркви; розбудував церковне життя в Сиднеї. Як побожний і працьовитий священик втішався загальною пошаною.

Похоронні богослуження в Сиднеї 14 і 15 липня правив Преосвященний Іван. Церква була повна. Навіть з далеких місцевостей приїхали люди віддати останню прислугу покійному о. М. Мельникові.

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 103

Брати, бажання мого серця і молитва до Бога є за них на спасіння. Бо свідчу їм, що мають ревність Божу, але нерозумну. Бо не розуміючи справедливости Божої і стараючися свою поставити, не покорилися справедливості Божій.

Бо ціль закону — Христос для справедливости кожному віруючому. Бо Мойсей пише, що чоловік, котрий сповняє справедливість із закону, житиме в ній. А справедливість з віри так говорить: Не кажи в своїм серці: Хто вийде на небо? Себто щоб Христа спровадити. Або: Хто зійде в безодню? Себто, щоб Христа вивести з мертвих.

Або що говорить? Близько тебе є слово в твоїх устах і в твоїм серці, се є слово віри, котре проповідуємо.

Коли твоїми устами визнаватимеш Господа Ісуса і віритимеш у твоїм серці, що Бог підняв його з мертвих, спасешся.

Бо серцем вірується для справедливости, а устами визнається для спасіння.

П'ЯТА НЕДІЛЯ

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач 28

У той час, коли прийшов Ісус у Гадаринську землю, заступили йому дорогу два біснуваті, що вийшли з гробовищ вельми люті, так що ніхто не важився переходити тією дорогою. І ось вони закричали, кажучи: Що нам і тобі, Ісусе, сину Божий? Чи ти прийшов перед часом мучити нас?"

А оподаль від них паслося велике стадо свиней. І біси просилися в нього: "Коли нас проганяєш, то дозволь нам увійти у стадо свиней".

І сказав до них: "Ідіть!" І вони вийшли і увійшли у свині, і ось усе стадо кинулось із кручі в море та й потонуло у водах.

А пастухи повтікали і, прийшовши в город, розказали все і про біснуватих. І ось увесь город вийшов Ісусові назустріч; та, як побачили його, просили, щоб він пішов собі з їх сторін.

І він увійшов у човен, переплив і прибув у свій город.

ВИ МОЖЕТЕ ЩЕ ТЕПЕР приступити до THE ALBERTA HEALTH PLAN

Найкраще забезпечення здоров'я яке лиш можна мати

Якщо ви не вступили до Албертського Пляну Здоров"я перед 1 липня, ви не можете бути вповні обезпечені — однак — ви ще й тепер можете вступити колинебудь для негайного обезпечення з ось такими користями:

- Повне медичне, хірургічне й поліжниче обезпечення.
- Оптометричні услуги.
- Спеціяльна зубна хірургія.
- Подіятричні услуги і або — остеопатичне лікування.

УВАГА: Якщо хочете мати додаткові, необов'язкові користі, мусите звернутися за ними у своїй оригінальній аплікації за Basic Health Services, в противному разі цей додатковий вибір можна додати не скоріше як 1 жовтня 1967, 1 січня 1968, 1 квітня 1968 і 1 липня 1968.

Також особистий вибір необов'язкових користей

A — НЕОБМЕЖЕНА ШПИТАЛЬНА ОПІКА
B — НЕОБМЕЖЕНА КУПІВЛЯ ЛІКІВ
C — ХІРОПРАКТИЧНЕ І/АБО НАТУРОПРАКТИЧНІ ЛІКУВАННЯ

Приступіть до найповнішого, найефективнішого, найощаднішого пляну здоров'я сьогодні
THE ALBERTA HEALTH PLAN

В Едмонтоні телефонуйте:
454-0621
В інших околицях телефонуйте "О" і скажіть операторові получити вас з
ZENITH 07-101
безплатно від год. 8 рано — 8 поп. від понеділка до п'ятниці

Витніть і зашліть поштою цей купон

YOUR GUIDE TO GREATER HEALTH PROTECTION
ALBERTA HEALTH PLAN

ALBERTA HEALTH PLAN
P.O. Box 1360
Groat Road & 118 Ave.
Edmonton, Alberta

NAME _____
ADDRESS _____
CITY OR TOWN _____
☐ Please send complete information and application forms
☐ Please send brochure

ALBERTA HEALTH PLAN

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Венгард - Свифт Коррент, Саскечеван

ВІДЛІТАЮТЬ СІРИМ ШПУРКОМ...

"Відлітають сірим шпурком журавлі в вирій"... співається в стрілецькій пісні. А мені вона пригадується завжди, як почую вістку про смерть когось з наших піонерів... Відлітають журавлі.. Відходять й наші піонери один за одним у вічність, залишаючи свою спадщину, приватну і релігійну та національну молодшому поколінню — своїм дітям, внукам та правнукам. І деякі наслідники наших працьовитих та завзятих й відданих своєму народові піонерів, гідно продовжують діло своїх батьків, дідів та прадідів, а другі, байдужі до всього, що рідне, забувають за своє. Але таких таки значно менше, як тих добрих...

бл. п. Стефан Крушельницький

У вівторок, 28 березня передполудням, задзвонив у мій хатні телефон. Беру слухавку й чую голос о. П. Лісовського, пароха Свифт Коррент: "Пане Гошовський! Я щойно вернувся зі шпиталю, де уділив Найсв. Тайн Стефанові Крушельницькому. Підіть, може ще його застанете в живих. Він має добру пам'ять, хоч вже дуже тихо говорить". Я погодився піти, а о. парох заповів, що прийде й мене забере своїм автом. Але за кілька хвилин о. парох задзвонив, що вже немає чого їхати, бо бл. п. Стефан вже помер. Так і не довелось мені вже з ним попрощатись...

Бл. п. Стефан Крушельницький прийшов на світ 17 липня 1885 р. в родині Павла і Софії з Чайковських в селі Курдибаніївка, пов. Бучач, Західна Україна. Дитячі й молодечі роки провів він у рідному селі, звідки пішов відслужити військову повинність при австрійській артилерії. Після повороту з війська помагав він батькам у господарстві та своєму татові в кузні, бо його батько був ковалем. В 1911 р. в Курдибаніївці почали будувати нову велику мурованку з каменя церкву, бо стару, що була замала, розібрали. План нової церкви виготовив архітект Харецький, а будову від Кізюк — обидва з Бучача. При будові село мало дати поміч-ників. Родина Крушельницьких післала покійного Стефана, який доносив цеглу та пісок.

Вже давніше Стефан рішився виїхати до Канади, бо бачив, що вдома на невеличкий господарці немає для нього великої будучности. Справа паспорту, корабельних квитків та інших формальностей тягласа дуже довго. Але врешті все було поладнано і Стефан, не дiждавшися закінчення будови церкви, залишив рідне село й поїхав до Канади.

Тут заїхав зразу до Вінніпегу, де працював на різних роботах. Тут теж познайомився він зі своєю будучою дружиною — Йосифиною Камінською, що приїхала до Канади з села Варим, коло Вербятина, пов. Броди. В 1913 р. в місцевості Гудінг (тепер це називається інакше) звінчав їх англійський священик о. Вілліям, бо нашого близько не було. В 1916 р. молоде подружжя взяло гомстед 45 миль на полудне від Свифт Коррент, а в 1922 р. перейшов на інший гомстед 20 миль на схід від Венгард. Тут вони господарили до старших літ, коли перейшли жити на постійне до містечка Венгард.

Покійний Стефан був милої та погідної вдачі, приязний до всіх, радий кожному помогти. Щиро приязнився до своєї церкви та до всього рідного. Його дім був постійним пристановищем для священиків, що приїздили на богослужения в церкві, що була близько його фарми.

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Йосифину, сина Івана та чотири дочки: Марію, зам. Драбик в Муе Джов, Доміцелю, зам. Свенеї у Медисин Гет, Софію, зам. Чубей в Глентворт, Саск., і Аделю, зам. Олсон у Свифт Коррент. Крім цього 10 внуків.

Покійного похоронено в четвер, 30 березня, з парафіяльної церкви в Свифт Коррент на місцевий католицький цвинтар. Похоронні богослужби відправляли о. П. Лісовський і о. К. Кухарек. З нагоди похорону дружина покійного передала 10.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Іляріон Гошовський

ПОДЯКА

Усім, що взяли участь в похороні нашого мужа та батька, що помогли мені гідно перевести похорон, складаємо щиру подяку. Зокрема дякуємо Всч. о. П. Лісовському за уділення Найсв. Тайн та відслуження похоронних обрядів. Всч. о. К. Кухарикові, що не побоявся 325 миль, і то в велику заверюху приїхати на похорон, наша глибока подяка. Дякуємо дякові Крижанівському за спів під час похорону. П. Посифові Крижанівськ о му відкуємо за допомогу у вибранні домовини, а братанчові Посифові Крушельницькому за всю поміч. Дякуємо рівнож всім знайомим з Ріджайни за участь в похороні, як теж і всім тим, що вибиралися на похорон, але через велику заверюху не могли приїхати. Нехай вам усім Всевишній Господь заплатить сторицею.

Горем прибиті дружина і діти

Вінніпег, Манітоба

ПОХОРОН БЛ. П. МАРІЇ КУЦИК

бл. п. Марія Куцик

У вівторок 25 квітня в шпиталі Вікторія упокоїлася в Бозі, прийнявши Найсв. Тайни, бл. п. Марія Куцик, дружина Йосифа Куцика, прожившим 63 роки трудолюбивого життя.

Покійна Марія походила родом з села Бовдури, пов. Броди, Західна Україна. До Канади приїхала 1926 р. В 1927 р. одружилася зі своїм мужем Стефаном, з яким прожила в примірному подружжі 40 років. Покійна була парафіянкою церкви Покрова Пресв. Богородиці. Опльакують її чоловік Йосиф, син Стефан у Вінніпегу та сестра Текля Озеро в Вінніпегу й друга Анна Паньків в Україні.

Похорон покійної зачався панахидою, що її в п'ятницю, 28 квітня, в каплиці похоронного заведення Завідовського відслужили о. С. Тарнавецький та о. Химій ЧСВВ при участі Сестер Служебниць, родини, сусідів та дуже багато приятелів і знайомих. В суботу, 29 квітня, відслужив заупокійну св. Литургію й похорон о. В. Шевчук ЧСВВ з церкві св. о. Николая. Тлінні останки покійної зложено на цвинтарі св. Родини. Після похорону муж покійної запросив учасників похорону до готелю Линколи. Під час обіду о. В. Шевчук ЧСВВ склав вислови співчуття родині покійної та закликав приявних прийти залишеним в жалобі мужові та синові з потіхою та розрадою.

З нагоди похорону муж покійної, що є довголітнім передплатником "Українських Вістей", переслав 12.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Марії вічна пам'ять.

Присутній

ПОДЯКА

Прибиті глибоким смутком по втраті нашої незабутньої дружини й матері, складаємо щиру подяку Всч. і Вир. отцям за відвідини покійної в шпиталі та уділення Найсв. Тайн. Родині та приятелям дякуємо рівнож за відвідини покійної в шпиталі та квіти. Вир. о. В. Шевчукові ЧСВВ, о. Химісві ЧСВВ та Всч. о. С. Тарнавецькому дякуємо за відслуження похоронних обрядів та слова потіхи й прощання. Сестрам Служебницям дякуємо за участь в панахиді й похороні. Наша щира подяка всім нашим приятелям, що склали жертви на Дім Пресв. Родини, на церкву св. Николая та на Служби Божі за спокій душі покійної, як теж за квіти на її могилу. Дякуємо всім учасникам похорону з Вінніпегу, а зокрема родині з ЗДА, що взяли участь в похороні й віддали послідню прислугу покійній. Похоронному заведенню Завідовського дякуємо за достойне переведення похорону. Вкінці дякуємо всім, що чимнебудь причинилися до гідного переведення похорону нашої дорогої покійниці.

Чоловік: Йосиф Куцик і сини Стефан

Саскатун - Едмонтон

50-РІЧЧЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА МИХАЙЛА І МАРІЇ РАВЛЮК

Михайло і Марія Равлюк

В суботу, 20 травня, п-во Михайло та Марія Равлюк, що живуть в Саскатуні, приїхали самоходом до Едмонтону, щоб тут відсвяткувати 50-річчя свого подружжя.

Святочне прийняття відбулося в Сендс Мотор готелі в Едмонтоні при участі 50-ти гостей. Господарем прийняття був їх зять п. Михайло Скіданюк. Під час прийняття ювілятів обдарували гарними дарунками та склали їм щирі побажання.

П. Михайло Равлюк походить родом з села Белелуя, пов. Снятин, як і рівнож його дружина, що походить з родини Марусин. Обоє ювіляти приїхали до Канади в 1912 р., а подружилися 8 травня 1917 р. в Медисин Гет, де п. Михайло працював при залізничній лінії СіПіАр. Після вінчання п-во Равлюк оселили на постійне в Саскатуні, де живуть і досі. Тут вони включилися в члени теперішньої катедральної парафії св. Юрія, якої є добрим парафіянами. Після 45-и років праці в сіпіарській компанії п. Равлюк в 1963 р. перейшов на добре заслужений відпочинок.

П-во Равлюки виховали гарно три дочки: Пет. зам. Голодніюк, Джессі, зам. Вишпінські і Джуди, зам. Скіданюк. Всі три вони живуть в Едмонтоні. Діждалися вони теж 10 внуків та 8 правнуків.

Щиро зворушені прийняттям п-во Равлюки сердечно дякували своїм дітям та внукам за влаштування гарного прийняття, за побажання та дарунки.

З нагоди прийняття склав зять та дочка п-ва Равлюк, п-во Скіданюк 12.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Равлюк бажаємо ще багато милих літ прожити.

Оттава, Онтеріо

ВШАНУВАЛИ І ПОПРОЩАЛИ П-ВО КОРПАН

В суботу, 25 лютого, зібрались в хаті п-ва Корпан їхні приятелі та знайомі на несподіване прийняття, щоб подякувати їм за їхню дотеперішню працю в громаді та церкві та попрощати їх з виїздом до Ванкуверу.

П-во Корпани походять родом з Свидовевану, але з уваги на працю п-а Корпана вони жили в різних містах Канади, а останньо через 4 роки в Оттаві. З приїздом до Оттави вони відразу включилися в члени парафії св. Івана Хрестителя та своїм гарним наставленням, працею в парафіяльних організаціях та участю у всіх парафіяльних імпрезах здобули собі скоро симпатії всіх, що їх знали. П-і Анна Корпан та її 76-річна мама Ксеня Сиронішка були діяльними членами відділу ДУКЖ, а п-і А. Корпан показала себе дуже діяльною заступницею голови відділу ДУКЖ в минулому році.

Тому то й на прощанню, влаштованому на їх честь, о. Н. Свірський ЧСВВ, що провадив їх від парафії, висловив їм щиру подяку за їхню працю в парафії, але й жаль, що мусять залишити Оттаву, де їх всі будуть мало згадувати. Рівночасно в імені всіх о. Н. Свірський побажав їм якнайкращих успіхів у Ванкувері та сказав, що всі їхні приятелі, яких вони собі за відносно короткий час здобули в Оттаві, будуть їх пам'ятати дуже довго. Як дарунок від усіх передано п-ву Корпан грошовий дарунок, за що вони, на бажання всіх гостей, купили олійний образ з красвидом в Онтеріо.

П-во Корпан мають двоє дітей, Веверлей і Брасна. В п'ятницю, 28 квітня най ближчі їхні приятелі відпровадили п-во Корпанів до поїзду й обдарували їх на прощання маленькими дарунками. Прощаючи їх, бажали їм всього добра на новому місці. Боже їм щасти!

Анна Тхорівська

З нагоди прощання передано на "Українські Вісті" 5.00 дол. Щиро дякуємо. "УВ"

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

ІДЕМО ШУКАТИ ГОМСТЕДУ

Наше життя за час трирічного нашого побуту на фармі значно змінилося, головно стало багато кращим. Ми вже мали свої коні й не мусіли за кожним разом ходити по сусідах, докучати ім й жебрати коней для кожної праці. А кожний добре знає, скільки то разів у році кожному, навіть найбільшому господареві на фармі потрібно щось кіньми зробити. А, якщо хтось їх не має, то мусить або мучитися й сам робити нераз дуже тяжку для людини працю, що для коня є забавкою, або ходити по сусідах й жебрати в них коня. Але ця пора наступила не лиш у нас, це діялося теж і по господарствах усіх наших сусідів, з якими я ходив уже по кілька разів літом на працю, із зароблених грошей на роботах одні купували коні, другі воли, хоч биків у нашій околиці багато не було, здається мені, якщо моя пам'ять мене не милить, то їх не було більше як чотири або п'ять пар. Всі інші фармери мали коні. Як фармер набув коні, то всі потрібні до коней додатки вже набувалися легше. Кожного року щось докуповувалося нового до кінської господарки, як прим. віз, плуг, борони тощо — це були найконечніші речі до господарки, зрештою з їх купном не було великого клопоту, бо компанії, що продавали господарські машини, давали це все на легкі сплати, й то на два або три роки. Але декому й ці малі платности не приходили легко, та якось поволі фармери сплачували свої довги й ставали власниками господарського знаддіжя. Як наші люди вже прийшли до коней, старалися кожного року зорати дещо поля. Хоч у нашій околиці нелегко було виробляти поле, бо земля тут була заросла густими та грубими лісами, а до того на фармах наших поселенців було ще чимало дерев'яного каміння, якого ні вони ні їхні діти та внуки не вспіли вповні визбирати з фармів ще й досі. Деяким нашим фармерам вдалася штука припадково набути фарми трохи кращі, з не дуже густим лісом, або з не дуже грубими деревами, або й зовсім без дерев. Ті були щасливіші, бо не мусіли так тяжко й багато працювати, як інші, що не були такі щасливі. В нашій околиці таких щасливців було дуже мало. Тому майже всі поселенці мусіли тяжко трудитися, щоб вичистити та виробити ци землю під управу збіжжя. А помогла їм в цьому дуже багато оця наша звичайненька сокира. Без цього малого інструменту наша сьогоднішня околиця, як теж і всі інші околиці, де земля була вкрита лісом, не була б такою врожайною, як є сьогодні. Цей маленький інструмент перейшов найперше всі канадські предвічні ліси вздовж і впоперек в руках інженерів - землемірів, які прорубували "лінії" (лайни) і значили межі усіх фармів. А відтак також самою сокирою прорубували поселенці через ліс стежку від одної фарми до другої, бо інакше годі було добитися навіть до найближчого сусіда. А дальше корчування нашого першого поля, будування наших перших хат, огорожа фармів, рубання та корчування всіх наших доріг, де сьогодні суваються вже й катерпіляри, поправляючи колись збудовані дороги та виконуючи десятки інших кількість робіт — це все зробила сокира в жилавих і мозолистих руках перших поселенців. Ми собі й сами не усвідомлюємо, скільки ми завдячуємо винахідникові оцього найважнішого та найстарішого інструменту цивілізованої людини — нашої звичайної сокири.

Другим великим помічником у винесенні лісів та підготовці канадських лісом порослих просторів, під управу рілі був — ану вгадайте хто? Мабуть дуже легко відгадати, бо ще й сьогодні користуються цим. Не що іншого як звичайний вогонь. Цей другий помічник на протязі кількаканадцяти років, а головно кожної весни, як уже була гарна погода й усе добре було висохло, віддавав прислугу нашим фармерам й то неабияку. Нераз цілими тижнями горіли вікові ліси канадських прерій, які поставали нашими гомстедами так, що великі клуби білого дыму підносилися аж під хмари. А наші поселенці тішилися й затирали руки, що легше їм тепер буде виробити землю під управу рілі. Її це помогло дійсно виробити землю. Але пошкодило кудиниде. Як колись того ліса й то грубодеревного та густого, було забагато, так по випаленню цілих просторів прерії показалося, що його вже замало. Багато поселенців, які думали, що ніколи не позбудуться ліса зі своєї фарми, сьогодні щоб обігріти хату та й зварити їсти, бо дерева немає й нелегко його дістати, вже дійшли до того, що купують вугілля на опал, не кажучи вже нічого про дерево на якунебудь будову. Всюди повторилася та сама історія; ліси викорчовано, дерево попалено, щоб очистити фарму й здобути більше землі під управу збіжжя. І то замітне, що це робили якраз ті наші люди, які, як їхали до Канади, мріяли про те, щоб обов'язково дістати таку землю, де було б теж і трохи ліса. А тут, як його дістали, то так безпощадно його винищили, що ліс зовсім зник, а другого годі сподіватися, хіба що люди самі будуть насаджувати ліс для захисту поля від вітрів, але цього так легко не дасться зробити.

Не знаю, чи теперішнє покоління має поняття, які ліси вкривали колись нашу околицю. Здається мені, що ні. Тому я хочу це представити наглядно. Було це, як це мене пам'ять не милить, 1902 р. на початку весни. Сніг щойно був стопився, тимбільше, що його багато не було, тому не було багато й води. До того ночами тиснули доволі здорові морози так, що як десь зібралося трохи води, то й ця замерзла. Ріка стояла теж ще замерзла. В такому часі приїшов до мене мій односельчанин і родич Пилип Струмецький, що якого я їздив за матеріялом на сани. В нього були два сини. Один Пилип, про котрого я пишу, і другий Кирило. До того була одна дочка, замужня за Михайлом Боднаром, що жив на фармі в сусідстві коло Григорія Козака та Івана Косюра. Цю місцевість відтак назвали Лішор. Як прийшов до мене Пилип, то сказав мені, що він та його брат Кирило задумали взяти гомстеди, яких повно стояло вільними на північ від фарм Івана Косюра та Дмитра Котиляка, що був у тому часі останнім мешканцем на північ від нас, бо поза ним вже ніяких поселенців не було. Гомстед міг собі взяти кожний, хто лише хотів й виповнив поставлені умовини. Отже туди на північ мав іти шукати гомстеду і я, а це тому, що я розумівся на розкладі фармів, а також умів читати значки інженерів, якими вони значили секції та четвертини землі. Ми пустилися в дорогу, а по дорозі поступили до його швагра Михайла Боднара, де вже ждав на нас його брат Кирило. Ми довго не заговорювалися, але всі чотири, бо Михайло Боднарішов також з нами, пустилися в дорогу. Це було вже пополудні. Ми вже зробили добрих сім миль, а перед нами стелилася ще досить довга й незнана дорога, тому ми в Боднара таки добре собі під'їли, щоб не зголодніти. Між фармами Боднара й Козака була прорубана вузенька доріжка, яка завела нас в ріг Косюрової фарми, де була вже збудована невеличка хатина. Та самого Косюра тоді вдома не було. Він тоді ще був самотний, неодружений, то й не дуже тримався хати. Ну, а як вийшов, то в хаті вже не було кому сидіти. Як ми минули цю хатину, ця вузька доріжка, що ми нею йшли, скінчилася так, що ми не знали, чи маємо йти дальше, чи не йти. Перед нами стояла стіна густого ліса, але, якщо б це були лиш самі сірі дерева, то для нас не було б ніякої трудности йти дальше. Але в цьому місці, де була прорізка, що колись давно інженери прорубали, дерева були попадали на землю й так повстали, як ми їх називали, ломи. Це сталося так, що колись давно, заки ми сюди заїхали, в цьому місці перейшов ураган. Від цього вогню те дерево, що горіло, повсихало, а по кількох роках сильні вітри, які тут часто віють, його поламали й воно, падаючи на землю в різні сторони, позаматувалось і поспліталося одно з другим в такий дивний і загадочний спосіб, що перейти в тому місці без помочи сокири було майже неможливо. До того поверх тих ломів вирісе ще густий осиковий ліс, а подекуди це виросла буйна та густа трава, яка тепер була зовсім суха та шелестіла нам під ногами. Про дику рожу та інші лісові кущі нема вже навіть що й казати, їх тут також було дуже багато. Так то виглядала дорога, якою ми йшли шукати гомстеду.

В Едмонтоні й на фармах

перероблюємо та направляємо дахи

на домах — шпихлірах — стайнях — стодолах та повітках для машин

Кедрові гонти та грубші дошки для покриття (Shakes)

Для кого ми працювали раз, клікатиме нас постійно

Найнижчі ціни в Едмонтоні

Оцінки та інформації даром.

Телефонуйте до нас в кожній порі на ч.: 474-3117 — 469-6187

KATHY & ED'S ROOFING

11839 - 69 Стр., Едмонтон, Альберта

For Refreshing People!

CARLING Black Label BEER

Brewed in ALBERTA

The BOLD BRIGHT BEER

ВІД 1-го СЕРПНЯ

ТРИ

SEARLE GRAIN COMPANY LIMITED

ALBERTA PACIFIC GRAIN LTD.

FEDERAL GRAIN LIMITED

СТАНУТЬ ОДНОЮ

під назвою

FEDERAL GRAIN LIMITED

809 GRAIN EXCHANGE BLDG.

WINNIPEG 2, MANITOBA

No. 1

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 2. Телефон: 242-6364 Ч. 29

З ЄПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ

30-го липня год. 10, рано Архиерейська Служба Божа в Прудгомі.

6-го серпня Преосвященний Кир Михаїл Руснак відправить Архиерейську Службу Божу для словаків східного обряду у Кенестоні. Початок о год. 10:30 рано.

13-го серпня год. 10-ій рано Преосвященний Кир Андрей відправить Архиерейську Службу Божу в новозбудованій церкві у Гадсон Бей, де й рівночасно відбудеться посвячення та заложення хрестів на банях.

19-го серпня з нагоди празника Преображення ГНІ Архиерейські відвідани в Ковалівці. Початок Архиерейської Служби Божої о год. 10-ій рано.

20-го серпня год. 10 рано Архиерейська Служба Божа в Кемсек.

20 серпня год. 4 попол. Архиерейський Молебень і візитація парафії Ярослав.

27-го серпня год. 10 рано Архиерейська Служба Божа та вмурування в новій церкві пропам'ятної таблиці з нагоди 100-річчя Канади у Мус Джо.

28-го серпня год. 10 рано Архиерейська Служба Божа з нагоди празника Успення М. Б. у Бівердель.

Пікнік саскатунців в Українській оселі

Пікнік, це неофіційний празник цілої громади. На цей празник приїжджають всі, що хочуть, сідають і ґуторять де, з ким і про що хочуть. Але цей "пікнік", що відбувався в неділю 25-го червня, був особливим пікніком, поперше, його організаторами були члени місцевого відділу БУК, а дальше, в змаганнях в "бейсбол" не діти, як це було звичайно, а брали участь три дружини молодих БУК-івців і спортовий гурток відділу УКЮ, що закінчилися побідою БУК 1 : 0.

Та заки БУК добував свою перемогу, пікнікіщі, які не зовсім цікавляться спортом, розійшлися попід зелений затінений берег і забавляли себе як кому до вподоби. Невеликий "бут" з "годлогами", мов гоміжні оси своє солодке гніздо, обсіли діти. Подальше, посереді лісової гущі дехто з захопленням грав у бінго, а ще інші пішли оглядати оселю. Спізнене авто, яке в'їжджає на площу, звертає всіх увагу: це пані К. Гнатюк, П. Будз і І. Кожан, привезли гарячі вареники, голубці, до них квасна "груба" сметана, і таки посереді площі на траві розкладають свій крам. Ті, що ближче, накладають на паперову тарілку і смачно зайдають, інші доскакують і збільшують очередь, яка скоро росте і переростає спроможність об'ємистих "ростерів". Пані Гнатюк підводить друге авто і витягає що лиш з друку куховарську книжку відділу ЛУКЖК, як проект ювілейного року. Купуємо книжки по 1.25 і жартуючи бажаємо собі "смачного". Після того за прикладом о. радника В. І-вашка драпаємося на верх високого берега і на відкритій рівній площі оглядаємо вже готові, тільки склясти стіяк, дах та інше новокупленого будинку, який має служити за приміщення на спільних нарад, виховних вправ та ще інших цілей для учасників таборів. Але в цьому році, заки заплянованої окремими організаціями палянки будуть готові, в ньому будуть спальні в часі осіннього табурування. Оглядаємо ці солідні будови пососібних частин будинку, мірямо і розглядаємо площу, на якій будинок буде поставлений та радісно, що є свій "кут", де почуваємося господарями.

Отець Івашко від'їздить до Саскатуну, бо о п'ятій має відслужити в катедральному храмі Службу Божу, а всі ми, що оглядали частини будинку, малими групами сходимо крученими доріжками вниз, куди пливе чистим потічком джерельна вода й виповняє велике заглиблення, що є відмічене на купелевий басейн. Вже в найближчому часі тут зайдуть тяжкі машини і за плянами комітету оселі, що його очолює д-р М. Крочак, пічнеться праця. Виминувши площу, що призначена на паркування, зближаємося знову до місця, де так скоро зникли всі вареники а голубці просто розлетілися зі здорової посудини на окремі тарілки, доходимо до спортової площі. Вже здалека чути радісні крики й оплески, це БУК-івці виграли. Т. Баран визбирує листки записника, які під подув вітру мов білі птахи розлетілися кругом нього, і в асисті судді рахують остаточні підсумки. Це перші спортові змагання молодих членів БУК. То ж не диво, що голова відділу п. В. Гнатюк, закликши руки з здоволенням проходиться площею і збирає заслужені гратуляції.

Пізнім вечором, щойно тоді, коли сумерк став снуватися попід лісові гущі, а з-поза темних берегів ще лиш білими зірками пробивася білий квіт розквітлої калини, всі ми довгою чередою вдоволені повертаємося до Саскатуну з постановою прийхати знову на оселю, що так щедро дарує відпруження, рівночасно й спокій навіть найбільш химерний душі.

Міжкрайова пластова зустріч

З нагоди 100-річчя Канади крайова пластова старшина і монтреальська пластова станиця організують Міжкрайову Пластову Зустріч на пластовій оселі "Батурин", 75 миль від Монтреалю, коло Соут Болтон. В програмі Зустрічі передбачено відвідини пластової молоді на Експо 67 і в Оттаві. Відвідини і урядовий виступ пластової молоді на Експо відбудеться спільно з іншими молодечими організаціями в дні 29 липня. На закінчення Зустрічі, дня 31 липня відбудеться відповідна програма в Оттаві. Є передбачений перемарш молоді вулицями столиці, а згодом урядова частина перед будинком парляменту з участю прем'єра Канади Л. Пірсона.

На Міжкрайову Пластову Зустріч зі Саскатуну виїздить 34 особи з пластової групи. До саскатунської пластової групи долучуються члени пластової групи з Ріджайна в числі 12 осіб. Провідником саскачеванської групи є о. В. Івашко, хлоп'ячими частинами проводить ст. пластун Ярослав Вовк, дівочими ст. пластунка Тереса Баран. Виїзд плянований в неділю 16 липня вечірнім поїздом. Саскачеванці задержаться в Монтреалі три дні, щоб бути на Експо 67 і відвідати деякі цікаві місця в Монтреалі.

Треба згадати, що Комісія Сторічна в Оттаві (Сентенніял Комишин) допомогла пластовій молоді тим, що на покриття оплат подорожі призначила досить поважну суму, а саме $15,000.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Зелено-святочні поминки в Саскатуні

В неділю 18-го червня пополудні відбулася панахида на могилі Невідомого Вояка на загальному цвинтарі в Саскатуні. Панахиду відправив о. прелат І. Олійник разом з отцями: ігуменом Г. Шишковичем, В. Івашком, М. Ничкою ЧСВВ, Я Дибкою ЧНІ, та Р. Бойком ЧО. Відповідну до хвилини проповідь виголосив о. прелат І. Олійник. В панахиді взяли участь представники українських саскатунських організацій, а під хрестом на могилі Невідомого Воїна були зложені вінці від Української Стрілецької Громади, Братства Українців Католиків та Організації Визволь ного Фронту.

Спільну панахиду відправлено на гробі бл. п. о. П. Пасічника, а відтак отці правили панахиди на гробах померлих з родин саскатунської української громади. На прохання родин, котрих членів родини поховані в рідному краю, о. Івашко відправляв панахиду в наміренні тих членів родини на символічній могилі.

Того ж дня вечором о год. 7-ий заходом організації Ю. СУМ відбувся святочний концерт для вшанування пам'яті полеглих за волю України. Концерт відбувся в авдиторії "Дому Української Молоді".

Концерт відкрив Ярослав Сиванин і на його зазвав всі присутні вшанували всіх полеглих за волю України однохвилинною мовчанкою. Мішаний хор молодечої організації Ю. СУМ відспівав під проводом Стефана Кузьми пісню "За рідний Край".

Змістовну доповідь виголосив п. Ст. Кузьма, а відтак хор Ю. СУМ-у відспівав ще одну пісню "Степами — темними ярами". Михайло Бойчук закінчуючи цей скромний концерт подякував виконавцям програми, а привітним за участь. Концерт закінчено відспіванням "Не пора — не пора".

В цьому концерті взяло участь невелике число громадян, між котрими були присутні о. прелат І. Олійник ,о. місіонар М. Ничка ЧСВВ та о. радник В. Івашко.

Д. ДОМАНСЬКИЙ В СКЛАДІ ЛЕГКОАТЛЕТІВ КАНАДИ

В Саскатуні відбулися 26-го червня кінцеві змагання легкоатлетів Канади для створення репрезентації Канади на Всеамериканських легкоатлетичних змаганнях, що мають відбутися у Вінніпегу при кінці липня та спочатку серпня ц.р. у Вінніпегу. Молодий, українського роду, бігун Д. Доманський з Порт Артуру, Онтаріо, буде виступати в чотирьох конкуренціях у тих змаганнях, а саме в бігу на 200 метрів (крім Доманського закваліфікувався також знавий бігун з Ванкуверу Джером), в штафетовому бігу на 400 метрів разом з змагунами Джером, Герне, Марлят та Томлісон, та в штафетовому бігу на одну милю разом з змагунами Мак Кензі, В. Мк'Ларен, Кротерс та Бовелл. Рівнож Доманський буде виступати в бігу на 400 метрів разом з Р. МакКензі. Д. Доманський єдиний канадський змагун, що є власником рідкісного рекорду в змаганнях Британської Імперії, Доманський виграв бронзову медалю (третє місце, а Кротерс опинився на п'ятому місці), а відтак Доманський в бігу на 220 ярдів добув п'яте місце, а Джером шосте.

Також в маратонському бігу буде заступати Канаду змагун українського роду А. Бойчук з Тороята разом з Д. Елліс також з Тороята. Бажаємо нашим землякам як найкращих успіхів.

Тиждень Піонера в Саскатуні

"Тиждень Піонера" в Саскатуні, це одна з більших і цікавіших атракцій нашого міста.

"Вестерн Девелопмент Мюзіом", що почав оформлюватися в 1949 році, оживає в тому тижні і переносить своїх відвідувачів і мешканців Саскатуну у піонерські часи. Зокрема в цьому ювілейному році, коли відмічуємо сторіччя Канади і в продовженні відзначуємо 75-річчя українського поселення в Канаді, тиждень піонера, що відбувався від 30 червня до 8 липня, був дійсно особливим тижнем.

Тридцятого червня в дні відкриття "Тижня Піонери", почерез вулиці Саскатуну в "піонерській парапді", перекотилися десятки візків, повозів, авт, тяжких машин з-перед п'ятдесяти років і більше. На повозах дами у довгих поважних сукнях з відповідною зачіскою і ширококрисих капелюхах із зав'язкою під бородою. В "паради", як і минулими роками, брала участь група індіян, представники перших жителів манадської землі. В цьому році особливше відзначила свою участь українська спільнота. Вдекорувано великого розм і р у платформу авта на якій добре розміщено поважну групу дітей і старших, поруч возу йшли лавами шкільні діти в народних одягах (всіх до 200 дітей), дівчатка несли віночки із квітів, а хлопці прапорці. Ця велика імпозантна українська група в поході майже маніфестувала вклад українських піонерів та їхніх нащадків у розбудову Канади. Аж шкода, що до походу починають впихатися комерсійні "флоти", вони просто псують характер "паради піонера", і на це повинні б звернути увагу організатори "паради". "Параду супроводжали добірні оркестри.

На площі піонера впродовж тижня демонстровано працю в полі і в обробці збіжжя від найпримітивніших способів і знарядів починаючи. Також демонстровано працю коло будови залізничих доріг способами і знаряддями з-перед п'ятидесяти років.

У "Вестерн Мюзіом", що є на площі де проходить "тиждень піонера", крім різного роду прадавних машин, глядачі могли оглянути добру виставку індіянського одягу і ручних праць, найдавніше устаткування мешканевих кімнат включно із дерев'яною колискою і тканьками варстатиками, нафтовими лямпами. Мандрівну бібліотечку, що ще востаннє об'їхала свій округ в 1930 році і якінці виставку стародавньої порцеляни і жіночого одягу.

"Тиждень Піонера", крім заспокоєння звичайної людської цікавости, має велике виховне значення. Глядач має нагоду бачити постепенний а який же нагально скорий поступ у розвою техніки, винаходах, пристосування їх до влегшення щоденної праці, а притому наглядно може бачити, серед яких труднощів, невигод працювали перші поселенці на канадській землі, до яких мимоходом зродкується подив і заслужена шана.

Крім згаданого на виставовій площі піонера є ряд споживних крамниць. Одну з таких крамниць обслуговує вже від кількох років відділ ЛУКЖК катедральної парафії св. Юрія. У цьому році наша крамниця одержала краще й більше приміщення, де справно працювали членки відділу, членки і члени наших молодечих організацій під проводом голови пані К. Гнатюк. Велику поміч у праці в крамничці дали наші мужчини. Ввесь дохід з крамнички в часі "тижня піонера", призначений на сплату довгу парафіяльного дому т. зв. "осередку молоді", який здвигнено з нагоди золотого ювілею парафії в шану піонерам.

Кожного дня вечором на площі піонера були відповідна програма "грендстенд". У цьому році підготовано поверх 65 тисяч учасників "тижня піонера".

І знову українці вийшли переможцями

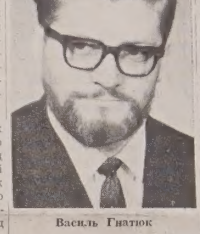

Василь Гнатюк

Кожного року в часі "Піонери" в Саскатуні під час "пікніку" для старших нагороджувано тих мужчин, що протягом кілька місяців зуміли виплекати найдовшу та найкрасу бороду. Вже від кількох років переможцями в тих цікавих змаганнях виходили українці. Два роки підряд перше місце за найдовшу та найкрашу бороду отримав п. П. Кудрик, член катедральної парафії св. Юра та відділу БУК, а цього року знову виграли перше місце два українці, а саме за найдовшу бороду п. І. Бащук, а за найкраще вилискану бороду п. Василь Гнатюк, теперішній голова відділу БУК при катедрі св. Юра. Гратулюємо "бородатим" переможцям.

Похорон піонера Ігнатія Курмея

Тринадцятого червня ц.р. помер у Саскатуні один із старших піонерів бл. п. Ігнатій Курмей на 85-му році життя.

Похоронні відправи зі співаною Службою Божою та прощальними словами о. прелата І. Олійника та о. радника Н. Будза відбулися в катедрі св. Юра 16-го червня при співучасти ближчої і дальшої родини як також поважного числа приятелів та знайомих.

Бл. п. Ігнатій народився 19-го серпня 1882-го року в селі Вишневіжі, Борщівського повіту в Україні, де виростав сиротою, бо втратив батька, як ще був малим хлопчиною. Як він мав дев'ять років, померла також і його мама. Через якийсь час перебував у своєї тети, а в 1903-му році разом зі своїм стрием Федором Курмеєм вибав до Канади. По приїзді до Канади одружився з Параскевією, дочкою Лукаша і Тетяни Корпан в Ростерн, та осівся на гомстеді біля Абердін-Вонда. Тут, разом з дружиною, прийшлося йому тяжко працювати, щоб обернути дикий степ в родючу землю. З часом прибуло семеро діточок, але доля хотіла, що сьогодні лише двоє з них осталося при житті, а то найстарша дочка Анна зам. за Н. Зварича в Саскатуні, та син Петро, замешкалий з родиною у Ванкувері.

Від часу "шпанської інфлюензи", що шаліла тут у Канаді в 1919-му та 1920-му роках, бл. п. Ігнатій був зазхворів і вже від того часу не мав доброго здоров'я, а працювати треба було тяжко, щоби бодай скромно прожити родину. Помимо недостатків бл. п. Ігнатій був веселої вдачі та любив других розвеселити своїми дотепними жартами. Не був письменним, бо бувши сиротою, не мав змоги ходити до школи, але був свідомим та щирим українським патріотом та вірним своїй церкві.

Одного разу сталася цікава пригода в його житті, що й вийшла йому на користь. Одного дня, коли він працював на полі, переїздила попри нього сусідка пані Замольська і спитала його, чому він в неділю працює. Покійний збентежено відповів, що будучи неписьменним перечислився в днях. Він зараз пообкинув роботу, випряг коні та пішов до дому, щоб помолитися та перепросити Всевишнього за переступлення Третьої Божої Заповіді. Щоб не зробити подібної помилки на будуще, він постановив навчитися читати та писати. Від того часу та сама сусідка пані Замольська була його учителькою і по якімсь часі він настільки опанував українське письмо, що читав пресу і переписувався з приятелями та знайомими. Він вже самий навчив своїх дітей читати й писати по-українськи. Любив читати не тільки пресу, але також різні повісті. Придбав собі церковні підручники та з часом співав з дяками в церкві, а часом і сам співав до Служби Божої.

бл. п. Ігнатій Курмей

В старшому віці, як діти порозходилися, покійний залишив фармерку і довший час жив з жінкою у містечку Вонда. В 1959-му році померла його жінка, а в 1963-му році його найстарша дочка Анна Зварич постаралася йому про помешкання в Саскатуні спочатку в п-ва Боднарчуків, а відтак в п-ва И. Коханців, бо в самої не було відповідного приміщення. Там покійний доживав свого віку та коротко перед смертю перебував в шпиталі св. Павла, де і помер.

Покійний Ігнатій залишив у великому смутку дочку Анну Зварич, замешкалу в Саскатуні, сина Петра у Ванкувері, двох братів, дев'ять внуків та чотири правнуки. Нехай земля буде йому легкою.

І. З.

ПОДЯКА

По втраті нашого дорогого батька висловлюємо щиру подяку о. прелатові І. Олійникові, о. радникові Н. Будзові та дякам за відслужені панахиди та упокійної Служби Божої, брат в і й Славі з Торонта за вінок, тим що несли домовину, паням з організації ЛУКЖК за приготування обіду, родині та приятелям за участь в похоронах. Також дякуємо за жертву на добродійні цілі.

Дочка Анна і син Петро

На пресовий фонд "Українських Вістей" передано $8.00. За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Ігнатієві вічная пам'ять.

Згоріли два елевейтори у Виткові

З невідомих причин в місцевості Витків, а котрій поселилися майже у сто відстоках українські поселенці, згоріло два елевейтори, а разом з ними близько 75 тисяч бушів пшениці та інших зернових культур. Запах смаженого зерна розносився на протязі кількох миль. Він вогню, що з великою силою "пожирав" елевейтори, запалилася трава у віддалі 400 ярдів та загрожувала знищенням української католицької церкви, одначе скора помічі пожарної дружини а Норт Ветлфорду та парафіян небезпеку відвідовано. Загальної шкоди нараховують близько двісті двадцять тисяч долярів.

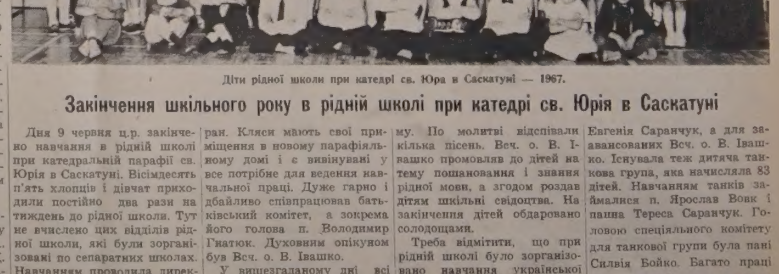

Діти рідної школи при катедрі св. Юра в Саскатумі — 1967.

Закінчення шкільного року в рідній школі при катедрі св. Юрія в Саскатуні

Дня 9 червня ц.р. закінчено навчання в рідній школі при катедральній парафії св. Юрія в Саскатуні. Вісімдесять п'ять хлопців і дівчат приходили постійно два рази на тиждень до рідної школи. Тут не вчислено цих відділів рідної школи, які були зорганізовані по сепаратних школах. Навчанням проводила директорка Сестра Теофанія, Сестра Тереса і панна Тереса Баран. Кляси мають свої приміщення в новому парафіяльному домі і є вивінувані у все потрібне для ведення навчальної праці. Дуже гарно і дбайливо співпрацював батьківський комітет, а зокрема його голова п. Володимир Гнатюк. Духовним опікуном був Всч. о. В. Івашко.

У вищезгаданому дні всі діти зійшлися до просторої авдиторії парафіяльного дому. По молитві відспівали кілька пісень. Вєч. о. В. Івашко промовляв до дітей на тему пошанування і знання рідної мови, а згодом роздав дітям шкільні свідоцтва. На закінчення дітей обдаровано солодощами.

Треба відмітити, що при рідній школі було зорганізовано навчання української мови для старших. Відділ для початківців вела пані Євгенія Сарачук, а для завансованих Всч. о. В. Івашко. Існувала теж дитяча танкова група, яка начисляла 83 дітей. Навчанням танків займалися п. Ярослав Вовк і панна Тереса Сарачук. Головою спеціального комітету для танкової групи була пані Силвія Бойко. Багато праці для танкової групи поклала пані Олена Зюлковська.

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Все для будови

По умірковані ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

Office EDMONTON Yard and Factory
Ph. 477-3092 8201 - 114 Ave. Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

МІСЦЕВІ І ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Марієн Страшок

RANCH MOTEL. 15 units, Box 233, Clinton, B.C. Phone 459-2214

Motel.—Well-kept units, combination tub and shower bathrooms, individually controlled heat, wall-to-wall carpets, free television. On highway in centre of Clinton close to all facilities.

Room Rates: $6 — $15
Mr. & Mrs. A. Landolt

Флуоридація води в Едмонтоні в серпні

Вода в Едмонтоні буде флуоридована на початку серпня — оказав головний хемічний інженер Леонідас. Він не подав докладної дати.

Машини й усе інше уладження привезли із східної Канади і вже його вставляють.

Канадці п'ють більше

Канадець п'є тепер три чарки горілки, три шкляники пива замість одної в 1937 році.

Звіт онтерійської фундації для дослідів над алкоголізмом каже, що пересічний канадець тепер п'є стільки в році, що рівнається 450 пляшкам пива або 27 пляшкам горілки.

Збільшується пиття вдома, замість у готелях, ресторанах і клюбах, і соціяльне життя стає прийнятною частиною канадського життя.

Звіт каже, що соціяльне пиття з дня на день доводить до поважного зросту фізичних ушкоджень наслідком постійного вживання алькоголю.

Ціни фармерських продуктів

Худоба в Едмонтоні .

Вибрані бики 26 — 26.60, добрі 25 — 26, середні 23.-50 — 25. Вибрані яловки 24 — 24.75, добрі 23.50 — 24, середні 22 — 23. Добрі корови 18.50 — 19, середні 17.50 — 18.50. На консерви 15 — 17. Добрі бугаї 20.50 — 22, звичайні, легкі і товсті бугаї 18 — 20.

Добрі бики на годівлю 25.50 — 27, звичайні до середніх 22 — 25. Добрі яловки для хову й на годівлю 22 — 25.50, звичайні до середніх 18 — 22. Корови 16.-50 — 19.50.

Добрі до вибраних легкі телята (віл) 28 — 33.50, добрі тяжкі на м'ясо телята 23.50 — 26. Добрі бички на годівлю 30 — 34, звичайні до середніх 20 — 25. биті 9 — 15.

Свині грейд А справлені 26.10. Льохи від 13.50 — 17.50. Кнурі 8 — 10, відповідно до ваги.

Збіжжя

За готівку:

Овес: 2 СВ 91, екстра 3 СВ. 3 СВ і екстра 1 фід 88, 1 фід 88, 2 фід 85, 3 фід 82.

Ячмінь: 1 і 2 СВ 6-гранний і 1 СВ 2-гранний 1.30, 2 СВ 2-гранний і 3 СВ 6-гранний 1.28, 3 СВ 2-гранний і 1 фід 1.26, 2 фід 1.24, 3 фід 1.21.

Яйця в Едмонтоні

Гуртівники платять продуцентам: грейд А екстра беліки 32, А беліки 23 — 33, середні 20 — 30. А малі 11 — 20, В 15 — 21. С і почайні до середніх 20 — 25. биті 9 — 15.

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Ave. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ШОПІНГ ТІЦІ

від 11 год. до 6 год. веч.
ПРОДАЖ ВАРЕНИКІВ у залі під церквою св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

Дрібні оголошення

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION
Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St 474-0598

● **НА ПРОДАЖ**

11 акрів першокляної землі в Британській Колюмбії, що добре надається на овочеву фарму. До того дім з 2-ма спальнями, водою та світлом та два шпихлірі. Под ат ку всього один доляр на рік. Теж трохи машинерії. Це все за 14,000 дол. Пишіть або голосіться до:

I. HNATIW,
Box 1744, Creston, B.C.

● **ТРЕБА СТАРШОЇ**

чесної женщини для догляду старшого мужчини. Заінтересовані, що бажають мати свій куток і не страхаються хатньої праці, та хочуть бути власною господинею, прошу писати на нижче подану адресу, але не забути подати докладно свою власну адресу. З привітом

Wm. HUCLAK,
Canyon, B.C.

● **ПОТРІБНО СТАРШОЇ ЖІНКИ** доглядати малу дитину. Винагорода: мешкання, харч та дуже добра заплата.

Телефонуйте на ч.: 469-2597

Назначення С. Е. (Сем) Смолика

п. С. Е. Смолик

Президент Maclean Granite (1966) Ltd., Кен Рісон, назначив С. Е. (Сема) Смолика менеджером — продавцем компанії на північну Альберту. Пан Смолик уродився в 1920 р. і здобув освіту в едмонтонських школах. Він записався на Альбертський університет, однак друга світова війна перервала йому природничі й медичні студії. Він служив при летунстві в Оттаві. В 1946 р. він став до праці в Меклін Гренайт і там залишився. Він одружений, має шестеро дітей, хлопця і п'ять дівчат. Він активний у громадській праці, є членом Королівського Мисливського Товариства і Лицарів Колюмба, не вичислюючи інших товариств. Він також є директором Ст. Мартін'є дром енд бюгл корп і мейджорете. Він був вісім років членом вегревильської шкільної ради і був її президентом два терміни. Його офіс буде у Вегревіл. Заки буде назначений меморіяльний дорадник для Вегревилу і дистрикту, що територію буде обслуговувати п. Смолик.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
Res.: 488-7441

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Альберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст шпикових недуг та залози (Простейт гланд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел.: офісу 422-8815
дому 434-1092

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.,
EDMONTON, Alta.
Phone Office: 422-2745
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор від гаухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу Тонзіль, adenoids, сайнисове носа і залози (glands).
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton

Dr. W. Szlichcinski
ШКІРНІ НЕДУГИ
Приймає щодня від год. 10.00 до 5.30 повод. В суботи до 2.00
605 Tegler Building
Edmonton, Alberta.
Ph. GA 4-2201 Res. HU 8-7860

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
Dr. V. A. Bayrock
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

Королівська комісія щодо податків

(Кан. Сцена) — Майже одна третина всього річного прибутку Канади (зарплата, платні, відсотки, фармерські прибутки, піднаєм, тощо) витрачається федеральним, провінційним і муніципальними урядами. Недавно померлий А. К. Ітон — визначний знавець податкового діла в Канаді, писав: "Це шопправда не трагічний, але пригноблюючий стан в суспільстві, яке вважає приватну власність основою свого економічного ладу". Його завваження загострює нашу цікавість щодо змісту звіту Королівської Комісії в питанні податків.

Первісна теорія оподаткування вимагала забирати від громадянина частину його прибутків. Нині збірщик податків забирає в більшости канадійців податкову суму ще поки вони отримають свою платню. Якщо мужчина чи жінка працює в якогось працедавця, то він законно не сміє заплатити їм всеї заплати, але мусить спрямувати частину зарплати до податкової установи. Міністерство податків Канади отримує річно понад один більйон дол. від осіб, які заробили той більйон, але не отримали його. Працівник може по своїй волі витратити лише те, що йому залишено. Чи він наймає, чи посідає власну хату, він платить муніципальний податок. Коли він купує сорочку, в її ціні є принаймні 20% податку. В ціні його авта захована 18.5% федерального податку, а крім того провінційний податок від продажу.

Дехто твердить, що ці люди, бажаючи мати різні речі, примушують свій уряд витрачати великі суми грошва і тим самим збільшувати податки. Д-р Ітон сумнівався в це твердження: "Це не рухливі маси анізу примушують уряд до витрат, ініціятива походить звичайно від політиків, а зокрема від екзекутивного уряду, від керівників партій при владі". У політичному житті Канали тепер кожному ясно, що при послаблені двох великих партій внутрішніми спорами (ліберали із-за двомовности, а консерватисти із-за споруду щодо керівництва) виборці на наступних виборах не спішитимуться підтвердити своїми голосами федеральні витрати. Вплив керівництва на федеральні розходи є вирішальним. Кошти оборони і суспільного забезпечення вимагають найбільше державних витрат, хоча загал громадян не спонукує уряду до цього. Звичайно, тут вирішують політичні міркування.

Можна з певністю твердити, що комісія в питанні податків не робитиме рекомендацій щодо загальної політики в державних витратах; вона займається наслідками даної податкової політики і рекомендує, що слід зробити для загального добра.

Норман Кемпбел

Вломник удавав сина прем'єра Пірсона

25-літній барбер Доналд Стівенс, який давніше жив у Мус Джа, в Саскачевані, й удавав сина канадського прем'єра Пірсона, тепер опинився в американській в'язниці в Атланта.

Ошуканець назвав себе Лестером Бовлсом Пірсоном, і з двома волоцюгами, такими як він, шість місяців їздив автом по стейтах Джорджія і Флорида, де вони натягали людей і вломлювалися до мешкань. Стівенс, гладкий у поведінці, дістався до товариських кіл в Америці як "син" славного батька. Секретна поліція хотіла дати йому охорону в часі поїздок, однак він чемно подякував, кажучи, що любить свободу рухів.

Стівенсові посвигнулася нога, коли його пізнав на вулиці Лері Вілінггем, який гостив Стівенса два тижні як "сина" Пірсона і Стівенс його обікрав.

Поліція арештувала обманця й виявила справу є канадським консуляті, який сконтактувався з Оттавою і прем'єром Пірсоном. Стівенс щойно тоді признався, хто він є.

Новий шеф РСМП

Федеральний уряд назначив 58-літнього Малколма Линдзей комишинером (головним командантом) державної поліції РСМП. Він був заступником комишинера Дж. Меклеллена, який уступить по 35 роках служби.

Комишинер Линдзей здобув академічний ступінь ВА на відділі політичних наук і економіки в Саскачеванському університеті, а згодом скінчив правничі студії в тому ж університеті.

Короткі вістки

Населення Альберти становить 45 проц. англійців, шкотів та ірляндців, 14 проц. німців, 11 проц. українців і поляків, 7 проц. скандинавців і 7 проц. французів.

* * *

Оливні піски над рікою Атабаскою, в Альберті, мають найбільші відомі резерви нафти в світі, 600 мільйонів барилок ропи.

Видобування нафти й газу за минулих 20 років змінило Альберту з переважно рільничої провінції на розтучого промислового велетня.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Bio-Dyne), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Bio-Dyne можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогеріях. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і прізвище .....

Адреса .....

.....

(Подати в англійській мові)

СКОРО! СОЛІДНО! ДЕШЕВО!

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ

В УКРАЇНСЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА ІНШИХ МОВАХ

Великий вибір запрошеннях карток та різнородних друкарських черенок.

Маємо теж на складі і виготовляємо картки подяки з різних нагод.

За ближчими інформаціями звертайтеся особисто або телефоном на адресу.

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St. — Ph. 422-5708

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, вирізьть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і стара адреса: .....

.....

Ім'я і нова адреса: .....

.....

(Адресу писати по-англійськи)